

Το εκλογικό αποτέλεσμα χωρίς παραμορφωτικά γυαλιά

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-10

Σαμαράς-Βενιζέλος
Επισείουν τον
μπαμπούλα της
αστάθειας

ΣΕΛΙΔΑ 3

Τίποτε δεν θα μείνει
όρθιο από το
δημόσιο σχολείο

ΣΕΛΙΔΑ 11

Ξεπέρασαν κάθε όριο
πολιτικού αμφοραλισμού
**Ο ΣΥΡΙΖΑ ζητά
τις ψήφους των
Χρυσαυγιτών!**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ορθάνοιχτη πόρτα
στο «μεγάλο
συνασπισμό»

ΣΕΛΙΔΑ 16

Ισχύει πλέον ο
συνταγματικός ορισμός
του δάσους
**Σημαντική νίκη
στον αγώνα για
την προστασία
του δάσους**

ΣΕΛΙΔΑ 13

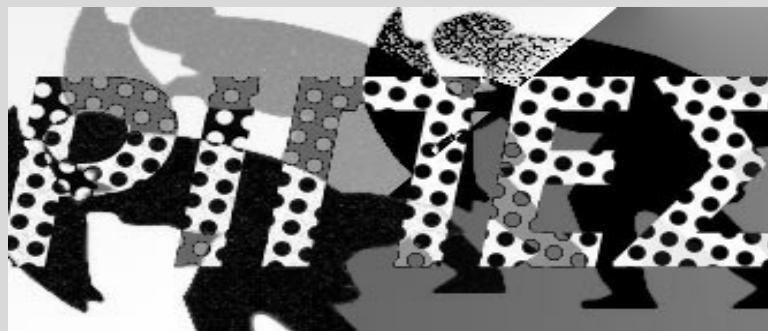
ΧΑΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΧΕΡΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

24/5: Ημέρα γυναικών για αφοπλισμό, ημέρα πάρκων, Βουλγαρία: Ημέρα παιδείας-πολιτισμού 24/5/1919: Πρώτο συνέδριο Εθνικού Συμβουλίου του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος Ελλάδας 24/5/1968: Ταραχές στη Λίσα, διαδηλωτές οδηγούν κατά της αστυνομίας φορτηγό που σκοτώνει τον αξιωματικό Λακρουά, βίαιες συγκρούσεις στο Παρίσι, φωτιά στο χρηματιστήριο (απολογισμός ημέρας: 456 τραυματίες, 795 συλλήψεις) 24/5/1972: Σύλληψη πρέπτες εργατών (Νέα Ιωνία) για αναγραφή κομμουνιστικών συνθημάτων στο εργοστάσιο που δουλεύουν 24/5/1972: Δύο παγιδευμένα αυτοκίνητα ανατινάζονται στο αρχηγείο του στρατού των ΗΠΑ στη Χαϊδελβέργη, τρεις νεκροί, πέντε τραυματίες (RAF) 25/5: Ημέρα αλληλεγγύης λαών για ελευθερία, ανεξαρτησία, ανθρώπινα δικαιώματα, ημέρα Αφρικής, ημέρα για εξαφανισμένα παιδιά, ημέρα πετεστάς (ωτοστόπ), Αργεντινή: Ημέρα επανάστασης (1810) 25/5/1834: Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και Δημήτριος Πλαπούτας καταδικάζονται σε θάνατο 25/5/1942: Ο Θανάσης Κλάρας παίρνει το ψευδώνυμο Αρής Βελούχιώτης, βγαίνει στο βουνό με δεκαπέντε άντρες (καλύβα Στεφανή, Σπερχειάδα) και συγκροτεί την πρώτη ένοπλη ομάδα του ΕΑΜ 25/5/1966: Αρχή Πολιτιστικής Επανάστασης, ανάρτηση πρώτης εφημερίδας τούχου (Ντατζεμπάο) στο πανεπιστήμιο του Πεκίνου 25/5/1973: Στάση κατά της δικτατορίας στο αντιτοπλικό «Βέλοι» 25/5/1976: Συγκρούσεις αστυνομίας και διαδηλωτών, αύρια ανεβαίνει στο πεζοδρόμιο (Αιόλου) και σκοτώνει τη μικροπωλήτρια Αναστασία Τσιβίκα 25/5/1981: Βόμβα σε αυτοκίνητο αμερικανίδας υπαλλήλου στο Ελληνικό 25/5/1989: Ταυτόχρονη βομβιστική επίθεση στο υπουργείο Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Αθήνα) και στο ΙΚΑ Θεσσαλονίκης (ΕΛΑ) 26/5/1976: Επεισόδια στη Ρόδο μεταξύ διαδηλωτών-αστυνομίας 27/5: Νικαράγουα: Ημέρα στρατού, Νιγηρία: Ημέρα παιδιών 27/5/1963: Θάνατος Γρηγόρη Λαμπτράκη 27/5/2005: Εκρήξη (λαϊκή Επαναστατική Δράση) στα γραφεία κατασκευαστικής «ΑΒΑΞ» (Αθήνα) 28/5/1942: Ιδρυση «Εργατικής Αλληλεγγύης» από κομμουνιστές που επέτρεψαν από τη Φολέγανδρο 28/5/1961: Ιδρυση Διεθνούς Αμνηστίας 28/5/1988: Εκτέλεση Αμερικανού πλοίοφρου Νορτίν (17N) 28/5/1997: Εκτέλεση εφοπλιστή Κ. Περοπούλου (17N) 29/5: Ημέρα κυανόκρανων 29/5/2004: Βόμβα στο Δικαστικό Μέγαρο Λάρισας - πυροδοτήθηκε με κινητό 30/5/1814: Γέννηση Μιχαήλ Μπακούνιν 30/5/1951: Καταστέλλεται κίνημα αξιωματικών της δεξιάς στρατιωτικής οργάνωσης ΙΔΕΑ (Ιερός Δεσμός Ελλήνων Αξιωματικών) 30/5/1977: Συλλαλητάρεται ο εν ενεργείᾳ ανθυπόλιαρχος Γ. Διαμαντής για ρίψη χειροβομβίδας σε βιβλιοπωλείο με βουλγαρικά βιβλία στην Ασκληπιού (καταδικάστηκε σε πεντετετρή φυλάκιση) 30/5/2006: Ο Επαναστατικός Αγώνας πυροδοτεί πρώρα εκρηκτικό μηχανισμό κοντά στο σπίτι του υπουργού Γ. Βουλγαράκη.

● Νίκησαν όλοι αυτοί και χάσαμε όλοι εμείς ●●● Διαβάστε την ανάλυση των εκλογικών αποτελεσμάτων στις αρμόδιες στήλες της «Κ» και δα μας δικαιώσετε ●●● Οσο για την υποτίμηση της νομοσύνης μας ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ, αυτή είναι πάγια ●●● Σε κάθε εκλογική αναμέτρηση ●●● Το μόνο που διαφέρει είναι η «ποσότητα», ο βαθμός της χοντροκοπίας με την οποία προσπαθούν να υποτιμήσουν τη νομοσύνη μας ●●● Εχουμε την αίσθηση ότι αυτή τη φορά ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο ●●● Τα καλύτερα γκολ μπαίνουν στο δεύτερο ημίχρονο, δήλωσε ο Τσίπρας ●●● Ωπα, ρε Μουρίνι της πολιτικής ●●● Αμα, δηλαδή, την επόμενη Κυριακή βρεθείς χωρίς ούτε έναν δήμαρχο, χωρίς ούτε έναν περιφερειάρχη, τι δα πεις; ●●● Οπι έβαλες ένα τσουβάλι γκολ στις ευρωεκλογές και τους ξέσκισες; ●●● Και το «τρεις κάλπες, μια ψήφος, ανατροπή» πού δα έχει πάει; ●●● Στα αποδυτήρια δα έχει μείνει; ●●● Εμείς του Σαμαρά του είχαμε πει, αλλά δεν μας άκουσε ●●● Ο Νικήτας

είναι κακό σπυρί στον κ...ο του ●●● Αρπα την τώρα την υποτροπή, για να μάθεις ●●● Άλλα και το παιδιούβαλο της Θεσσαλονίκης, το βασιλοαναδρεμένο, έριξε μια ξεγυρισμένη του Σαμαρά που ήταν όλη δική του ●●● Αν στην Απτική είχε κάποιο λόγο να πάει με δικό του υπουργό, στην Κεντρική Μακεδονία τι λόγο είχε; ●●● Σαρξ εκ της γαλάζιας σαρκός είναι το παιδιούβαλο ●●● Εντάξει, ο Πανίκας ήταν και παραμένει απαίχτος ●●● Στα αποδυτήρια δα έχει μείνει; ●●● Ενώ κατεβαίνει με το κόμμα του Μπάιρον, μαζεύτηκε με τους νεοδημοκράτες δεξιούς έξω από το εκλογικό κέ-

ντρο που θα ψήφιζε ο Καραμανλής και του βάραγε παλαμάκια ●●● Ποιος έδωσε πρώτος τη γραμμή «αδροίζουμε τα ποσοστά ΝΔ και ΠΑΣΟΚ και βγάζουμε τον ΣΥΡΙΖΑ ηπημένο», ●●● Ο Πρετενεράκος, βέβαια, και μάλιστα την ώρα του εχει poll που σε επίπεδο εντυπώσεων αβαντάριζε τον ΣΥΡΙΖΑ ●●● «Ο Τριαντάφυλλος Μηταφίδης (ΣΥΡΙΖΑ) πενταπλάσιας τις δυνάμεις του» ●●● Τίτλος στην Εφεύρηση της Δευτέρας ●●● Η γελοιότητα σε μορφή... συνεταιριστικού εκδοτικού εγχειρήματος ●●● Δηλαδή, αν πιστέψουμε τον Θ. Δρίτσα, υπέστη πατατάρα

από Μώραλη-Μιχαλολιάκο, επειδή έγιναν παραβιάσεις της εκλογικής νομοδεσίας ●●● Το γαρ πολύ της θλίψεως...

●●● Αμ' ο Μιχαλολιάκος, που απευθύνθηκε στους αριστερούς, δυμίζοντας το κοινωνικό του έργο; ●●● Ενας ακροδεξιός προσπαθεί να αγρέψει αριστερές ψήφους! ●●● Κόμμα δα φτιάξει, όπως είπε, ο Γλέτσος, κόμμα και ο Σινάκης ●●● Όυκ εά τους καθεύδειν το του Μπέου τρόπαιον ●●● 'Η, αλλιώς, όλα τα μωρά στην πίστα ●●● Πουρνό-πουρνό τη Δευτέρα, ο Βρούτσης είχε έτοιμη την ΚΥΑ για τον κοινωνικό τουρισμό ●●● Μαυρογιαλουρισμός, το ανώτατο στάδιο της ψηφοδημητίας ●●● Με γνήσιο ύφος... Φαήλου, το antinews.gr την έπεσε στη Ντόρα, διότι –όπως ισχυρίζεται– στήριζε παρασκηνιακά τη Δούρου ●●● (Ξανάρχισαν τα όργανα στη ΝΔ ή πρόκειται απλώς για τυχαίο φάλτσο); ●●● Ρε που φτάσαμε, ο Σαμαράς να είναι πάνω από τον Ολάντ σε λίστα της γερμανικής Bild ●●● Ο Ολάντ χαρακτηρίζεται «πιο επικίνδυνος από τον Πούτιν!» ●

◆ «Δεν έχει περάσει ούτε εβδομάδα από την προηγούμενη δήλωση που αναγκάστηκα να στείλω στον Τύπο για να διαψεύσω ότι δήθεν στηρίζω κάποια πολιτική παράταξη στις επερχόμενες εκλογές και ήδη πληρωφορούμαι ότι χθες ανακοινώθηκε ότι υποστηρίζω «μαζί με όλους καλλιτέχνες» υπουργό Δήμαρχο. Επαναλαμβάνω (επιπλέον για τελευταία φορά) ότι δεν στηρίζω κανένα υπουργό και καμία παράταξη και λυπάμαι πάρα πολύ για τον τρόπο που κάποιοι χρησιμοποιούν το όνομά μου». Μίκης Θεοδωράκης.

◆ «Αποδεχόμαστε τη διάφυση του Μήκη Θεοδωράκη. Ο απεριόριστος σεβασμός στην προσωπικότητά του δε μας επιτρέπει να κάνουμε οτιδήποτε άλλο. Παρακαλούμε, όπου δημοσιεύτηκε, να αποσυρθεί η υπουργοφή. Θεοδωρής Δρίτσας.

◆ «Σας γνωρίζουμε ότι στο

συγγραφέα Διονύση Χαριτόπουλου και ζητάμε συγνώμη γι' αυτό». Λιμάνι της Αγωνίας (Θ. Δρίτσας). ◆ Κακώς ονομάζεται «Λιμάνι της Αγωνίας» ο συνδυασμός Δρίτσας. «Της Τρούμπας τα καρμώματα» θα έπρεπε να ονομάζεται. Πρώτα αναγκάστηκε να ζητήσει συγνώμη από τον Μήκυ(τα), μετά από τον Χαριτόπουλο, επειδή τους περιέλαβε στους υποστηρικτές του συνδυασμού. Καλά λένε πως από τότε που ανακαλύφθηκε το «συγνώμη» χάθηκε το φιλότιμο. Παρά ταύτα, όπως έδειξε το αποτέλεσμα του πρώτου γύρου, οι υποκλαπείσες υπογραφές δε βοήθησαν και τόσο.

◆ Ομως η υποκλοπή υπογραφών δεν ήταν μόνο τοπική πρωτοβουλία των Συριζάριων του Πειραιά, αν κρίνουμε από την παρακάτω δήλωση του συνθέτη Σταμάτη Κραουνάκη, τον οποίο συμπεριέλαβαν στη λίστα με τους «επώνυμους» που στηρίζουν την υπουργοφύλακτη Τσίπρα για την προεδρία της Κομισιόν: «Εδα το όνομά μου σε κάποια λίστα καλλιτεχνών που «υποστηρίζουν» ΣΥΡΙΖΑ... Για να μην γίνουμε μπτίλιες με φίλους κι εχθρούς... δεν μου γουστάρουν καθόλου οι λίστες... απ' όπου κι αν προέρχονται». Μ' άλλα λόγια, δεν μιλάμε απλώς για πολιτικό έσεφτιλίκι, μιλάμε για πολι-

τική αλητεία.

◆ Ποιος Πασόκος βγήκε από

την αρχή ενά-

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Αν δεν υπήρχε διάσπαση στο

εσωτερικό μας, η παράταξη θα ήταν πρώτη και με διαφορά και θα είχε δημιουργήσει πολλές και μεγάλες προσπτικές νίκης και τελικής επικράτησης για τον δήμο της Αθήνας.

Αρης Σπηλιωτόπουλος

Η διάσπαση, που προκάλεσε με τις ενέργειες του ο κ. Σαμαράς, έφερε το σημερινό αποτέλεσμα. Πρώτη φορά αρχηγός κόμματος διασπά τη δική του παράταξη για να ευνοήσει υπο-

ζουμε για την εθνική ανεξαρτησία και την λαϊκή κυριαρχία.

Αλέξης Τσίπρας (Επίκαιρη) Ισχυρίζομαι και το λέω με όλη τη

■ Σαμαράς-Βενιζέλος

Επισείουν τον μπαμπούλα της αστάθειας

Οποιος άκουσε την προεκλογική ομιλία του Σαμαρά την περαισμένη Τρίτη, που μεταδόθηκε ως «διακανονική συνέντευξη», χωρίς να έχει δημοσιογράφους και ερωτήσεις, πρόσεξεν ασφαλώς ότι μια λέξη επανερχόταν συνεχώς: σταθερότητα. Την ίδια λέξη χρησιμοποιεί συνεχώς και ο Βενιζέλος, προσθέτοντάς της όμως και ένα επίθετο: προοδευτική σταθερότητα.

Την τελευταία προεκλογική εβδομάδα, Σαμαράς και Βενιζέλος ρίχνουν στη μάχη το μεγάλο όπλο τους: την κινδυνολογία. Ενα όπλο που τους χάρισε την εκλογική νίκη τον Ιούνη του 2012 και που ευελπιστούν ότι θα τους χαρίσει και τώρα, αν όχι τη νίκη, τουλάχιστον μια οριακή ήττα που δε θα επιτρέψει στον ΣΥΡΙΖΑ να αφισθήσει την πολιτική νομιμοποίηση της κυβέρνησής τους.

Η κινδυνολογία, φυσικά, έχει προσαρμοστεί στα σημερινά δεδομένα. Στο μεσοδιάστημα μεταξύ των εκλογών του Μάιο και του Ιούνη του 2012 ήταν η «υπεράσπιση του ευρώ», που δήθεν κινδύνευε από τον ΣΥΡΙΖΑ. Τώρα δεν μπορούν να πουν τα ίδια. Πρώτον γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ έχει περάσει με επιτυχία τις εξετάσεις του ως λάτρης του ευρώ και εραστής της Ευρωζώνης και δεύτερο πρώτης ιδίοι έχουν διακρύξει ότι ο κίνδυνος του Grexit δεν υφίσταται πλέον, χάρη στην πολιτική της κυβέρνησής τους. Τώρα, ο κίνδυνος είναι η αστάθεια που θα προκληθεί από μια διακριτή νίκη του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος θα απαιτεί εκλογές και θα προσπαθεί να κλονίσει την κυβέρνηση, με αποτέλεσμα να πάει στράφι στην προγραμματισμός που έχει γίνει για έσοδο από την κρίση, πορεία ανάκαμψης, απαλλαγή από το μνημόνιο και την τρόικα και –αν υπάρξουν εκλογές άμεσα– να παράγουν τρεις δόσεις συνολικού ύψους 5,6 δισ. ευρώ (3,6 δισ. από το ΔΝΤ και δυο δόσεις του 1 δισ. από τον EFSF).

Ο Βενιζέλος, βέβαια, εμφανίζεται στην πολιτική πάτσα σαν φτωχός συγγενής. Οι πάντες αντιλαμβάνονται ότι μιλώντας για «προοδευτική σταθερότητα» θέλει να εξάρει τον σημαντικό εγγυητικό ρόλο που διαδραματίζει το ΠΑΣΟΚ

στην πορεία εξόδου από την κρίση, την τρόικα και το μνημόνιο, ενώ στην πραγματικότητα εκείνο που προσπαθεί να διασώσει είναι ο εαυτός του. Φιλοδοξεί, όμως, αν η κινδυνολογία πετύχει το στόχο της, να συγκρατήσει κάπως τη διαφρούρη ψηφοφόρων από την Πασοκολιά, για να μπορεί να ελπίζει σε κάποια ψηλανασυγκρότηση –υπό τον ίδιο– μετά της κινδυνολογίας.

Τελευταία φορά ήταν τον Μάιο-Ιούνη του 2012, όμως έχει εφαρμοστεί με επιτυχία και άλλες φορές στο παρελθόν. Υπάρχει, όμως, και ένα παράδειγμα που η κινδυνολογία δεν έπιασε καθόλου, αλλά γύρισε σαν μπούμερανγκ και χτύπησε τους εμπνευστές της. Αναφερόμαστε στις εκλογές του Οκτώβρη του 1981, που το ΠΑΣΟΚ σάρωσε σαν οδοστρωτήρας την κινδυνολογία της ΝΔ και κατέκτησε την κυβερνητική έξουσία με το μεγαλοπρεπέστατο 48%. Τότε, όμως, το ΠΑΣΟΚ στηριζόταν σε ένα τεράστιο λαϊκό κίνημα, το οποίο διεκδικούσε, απεργούσε, διαδήλωνε, συγκρούόταν. Ήταν αυτό το κίνημα που οδήγησε το ΠΑΣΟΚ στην εκλογική νίκη, αγνοώντας την κινδυνολογία περί διασταύρωσης των διεθνών σχέσεων της χώρας, εξόδου από την ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ, μετατροπής της σε τριτοκομική χώρα κτλ. Ισα-ισα, ήταν το λαϊκό κίνημα που απαιτούσε ριζικές πολιτικές αλλαγές, έξοδο από την ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ, διώξιμο των αμερικανικών βάσεων κτλ. και ήταν το ΠΑΣΟΚ που δεν έκανε τίποτα απ' αυτά για τα οποία είχε «δεσμευτεί» προεκλογικά.

Σήμερα, δεν έχουμε ένα λαϊκό κίνημα που να διεκδικεί και έναν ΣΥΡΙΖΑ (που αποτελεί τη σύγχρονη σοσιαλδημοκρατία) που να σέρνεται πίσω από το κίνημα. Έχουμε ένα κίνημα αδρανοποιημένο, με το σύνδρομο της ήττας να το κρατά καθηλωμένο, και έναν ΣΥΡΙΖΑ που αντί να δίνει υποσχέσεις στο κίνημα, σέρνεται πίσω από τις επιθέσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και δίνει συνεχείς όρκους πίστης στην ΕΕ, στην Ευρωζώνη, στο ΝΑΤΟ, στον καπιταλισμό. Αυτή η κοινωνική-πολιτική συνθήκη δημιουργεί όρους αποτελεσματικότητας για την κινδυνολογία των Σαμαρά-Βενιζέλου. Μένει να δούμε σε ποιο βαθμό αυτή θα αποδώσει εκλογικά. Πόσο θα φοβίσει, δηλαδή, όχι μόνο τα πολιτικά συντηρητικά στρώματα του λαού, αλλά και εκείνα τα στρώματα που έχουν λουφάξει φοβισμένα από τα απανωτά χτυπήματα της κρίσης και έχουν χάσει κάθε πίστη στις δυνάμεις τους.

Έχει προοπτικές επιτυχίας αυτή η προεκλογική τακτική του φρόβου; Την απάντηση θα την ξέρουμε το βράδυ της Κυριακής. Προς το παρόν, σημειώνουμε ορισμένους παράγοντες που ενθαρρύνουν τον Σαμαρά να παίξει το παιχνίδι της κινδυνολογίας και του φρόβου. Υπάρχει μια ολόκληρη πολιτική παράδοση υπέρ της αποτελεσματικότητας

εμείς το τρίτο κόμμα και όχι η Χρυσή Αυγή». Το είπε ξεκάθαρα ο Θεοδωράκης, στη διακανονική συνέντευξη της Δευτέρας: «Νομίζω ότι θα είναι μία προσθιολή για τη χώρα στην τρίτη θέση να έχει μία παλιά δύναμη, μια οπισθοδρομική δύναμη, μια δύναμη βίας, και δεν βρεθεί το Ποτάμι». Προσπαθεί μ' αυτό τον τρόπο να ενεργοποιήσει αντιφασιστικά ανακλαστικά και να μπει σφήνα

στην πορεία εξόδου από την κρίση, την τρόικα και το μνημόνιο, ενώ στην πραγματικότητα εκείνο που προσπαθεί να διασώσει είναι ο εαυτός του. Φιλοδοξεί, όμως, αν η κινδυνολογία πετύχει το στόχο της, να συγκρατήσει κάπως τη διαφρούρη ψηφοφόρων από την Πασοκολιά, για να μπορεί να ελπίζει σε κάποια ψηλανασυγκρότηση –υπό τον ίδιο– μετά

της κινδυνολογίας. Τελευταία φορά ήταν τον Μάιο-Ιούνη του 2012, όμως έχει εφαρμοστεί με επιτυχία και άλλες φορές στο παρελθόν. Υπάρχει, όμως, και ένα παράδειγμα που η κινδυνολογία δεν έπιασε καθόλου, αλλά γύρισε σαν μπούμερανγκ και χτύπησε τους εμπνευστές της. Αναφερόμαστε στις εκλογές του Οκτώβρη του 1981, που το ΠΑΣΟΚ σάρωσε σαν οδοστρωτήρας την κινδυνολογία της ΝΔ και κατέκτησε την κυβερνητική έξουσία με το μεγαλοπρεπέστατο 48%. Τότε, όμως, το ΠΑΣΟΚ στηριζόταν σε ένα τεράστιο λαϊκό κίνημα, το οποίο διεκδικούσε, απεργούσε, διαδήλωνε, συγκρούόταν. Ήταν αυτό το κίνημα που οδήγησε το ΠΑΣΟΚ στην εκλογική νίκη, αγνοώντας την κινδυνολογία περί διασταύρωσης των διεθνών σχέσεων της χώρας, εξόδου από την ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ, μετατροπής της σε τριτοκομική χώρα κτλ. Ισα-ισα, ήταν το λαϊκό κίνημα που απαιτούσε ριζικές πολιτικές αλλαγές, έξοδο από την ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ, διώξιμο των αμερικανικών βάσεων κτλ. και ήταν το ΠΑΣΟΚ που δεν έκανε τίποτα απ' αυτά για τα οποία είχε «δεσμευτεί» προεκλογικά.

Σήμερα, δεν έχουμε ένα λαϊκό κίνημα που να διεκδικεί και έναν ΣΥΡΙΖΑ (που αποτελεί τη σύγχρονη σοσιαλδημοκρατία) που να σέρνεται πίσω από το κίνημα. Έχουμε ένα κίνημα αδρανοποιημένο, με το σύνδρομο της ήττας να το κρατά καθηλωμένο, και έναν ΣΥΡΙΖΑ που αντί να δίνει υποσχέσεις στο κίνημα, σέρνεται πίσω από τις επιθέσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και δίνει συνεχείς όρκους πίστης στην ΕΕ, στην Ευρωζώνη, στο ΝΑΤΟ, στον καπιταλισμό. Αυτή η κοινωνική-πολιτική συνθήκη δημιουργεί όρους αποτελεσματικότητας για την κινδυνολογία των Σαμαρά-Βενιζέλου. Μένει να δούμε σε ποιο βαθμό αυτή θα αποδώσει εκλογικά. Πόσο θα φοβίσει, δηλαδή, όχι μόνο τα πολιτικά συντηρητικά στρώματα του λαού, αλλά και εκείνα τα στρώματα που έχουν λουφάξει φοβισμένα από τα απανωτά χτυπήματα της κρίσης και έχουν χάσει κάθε πίστη στις δυνάμεις τους.

Εχει προοπτικές επιτυχίας αυτή η προεκλογική τακτική του φρόβου; Την απάντηση θα την ξέρουμε το βράδυ της Κυριακής. Προς το παρόν, σημειώνουμε ορισμένους παράγοντες που ενθαρρύνουν τον Σαμαρά να παίξει το παιχνίδι της κινδυνολογίας και του φρόβου.

■ Γύρω γύρω όλοι και στη μέση το ευρώ και η ΕΕ

Η τελευταία εβδομάδα πριν τον πρώτο γύρο των τοπικών εκλογών είχε παραπολιτική φιλολογία και πολιτικές κόντρες, απ' αφορμή το δημοσίευμα των Financial Times για το έγινε το Νοέμβρη του 2011 στις Κάννες. Τα κουτσομπολιά έδωσαν και πήραν: ο Μπαρόζο πήρε τηλέφωνο τον Σαμαρά, ο Βενιζέλος άδειασε τον Παπανδρέου αφού πρώτα μιλήσε με τον Μπαρόζο κτλ.

Πολλά απ' αυτά τα κουτσομπολιά έχουν σήμερα βάση. Ο Μπαρόζο σήμερα δεν είναι η ισχυρή πολιτική προσωπικότητα, είναι όμως ένας μεγαλούπαλληλος του γερμανογαλλικού άξονα, περιβεβλημένος με θεσμικό κύρος. Είναι το παιδί για τα θελήματα της Μέρκελ και του Σαρκοζί (του Ολάντ σήμερα), όχι για τους αγοράζει τοιχύρα από το περίπτερο, αλλά για να διεκπεραιώνει αποστολές που του αναθέτουν, μιλώντας για λογαριασμό τους. Είναι πολύ πιθανό, λοιπόν, να ανατέθηκαν στον Μπαρόζο οι επιφέρει με τον Βενιζέλο και τον Σαμαρά. Σ' αυτές τις επιφέρεις, όμως, δεν μιλούσε ο Μπαρόζο, αλλά με το στόμα του μιλούσαν η Μέρκελ με τον Σαρκοζί, οι ηγέτες των δυο ισχυρότερων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων της ΕΕ, ο λόγος των οποίων είναι διαταγή για εκπροσώπους μιας εξαρτημένης καπιταλιστικής χώρας,

Σκοταδισμός και διεθνής υποκρισία

Τι κοινό έχουν ο Σιλβέστερ Σταλόνε, ο Μελ Γκίμποσον, ο Αντόνιο Μπαντέρας και το υπόλοιπο cast της νέας περιπτειώδους ταινίας «The Expendables 3» με την Μισέλ Ομπάμα και τους πέντε υποψήφιους για την προεδρία της Κομισιόν (Γιούνκερ, Σουλτς, Φέρχοφστατ, Κέλερ, Τσίπρα); Εναν κοινό... ευγενικό σκοπό. Να γλιτώσουν τα κοριτσάκια που απήγαγε η ισλαμιστική οργάνωση «Μπόκο Χάραμ» στη Νιγηρία! Πώς θα το πετύχουν αυτό; Επιδεικνύοντας πλακάτ με το σήμα της παγκόσμιας καμπάνιας «bring back our girls».

Ας δούμε πώς αυτά τα δυστυχή κοριτσάκια έγιναν «δικά τους παιδιά». Μας πληροφορεί η αμερικανική Wall Street Journal (8/5/14, <http://online.wsj.com/news/articles/SB1001424052702304431104579550354216910992?mg=reno64-dwsj&url=http%3A%2F%2Fonline.wsj.com%2Fa&article%2FSB1000142405270230443104579550354216910992.html>): «Είναι μια ακαταμάχητη ιστορία: Μια αμερικανίδα μητέρα ακούει τα τρομερά αίσχη που έγιναν σε βάρος φτωχών κοριτσιών στην ηλικία της κόρης της, σε μια μακρινή χώρα, ύστερα ενεργοποιεί τα τοπικά μέσα ενημέρωσης, παρακινώντας τις ΗΠΑ να δράσουν. Σύντομα, η πρώτη κυρία Μισέλ Ομπάμα κρατάει ένα πλακάτ με τη μητρική κραυγή για βοήθεια: Φέρτε πίσω τα κορίτσια μας». Το όνομα της αμερικανίδας μητέρας από το Λος Αντζελες είναι Ramaa Devi Mosley και το επάγγελμά της σκηνοθέτιδα διαφημίσεων, βιντεοκλίπ και ντοκιμαντέρ.

Οπως είπε η ίδια η Mosley σε συνέντευξη που έδωσε στο πρακτορείο ABC (6/5/14, <http://abcnews.go.com/International/bring-back-girls-rallying-cry-kidnapped-nigerian-schoolgirls/story?id=23611012>), όταν έμαθε από το ραδιόφωνο για την απαγωγή των άνω των 270 κοριτσιών, συγκλονίστηκε. Εψαξε να βρει κάπι στο διαδίκτυο, αλλά κανένα site στις ΗΠΑ δεν έγραφε σχετικά. Αυτό που βρήκε ήταν ένα hashtag (φράση που ξεκινάει με το γνωστό «κοινωνικό» # και υποδηλώνει θέμα συζήτησης στα διάφορα μέσα «κοινωνικής δικτύωσης», όπως το Twitter) που έγραφε #BringBackOurGirls. Το hashtag το είχε γράψει ένας νιγηριανός δικηγόρος που το είχε ακούσει από τον υπουργό Παιδείας της χώρας. Η Mosley ανάρτησε το hashtag στο δικό της Twitter και απευθύνθηκε σε όλους τους γνωστούς της στην πιάτσα –φτάνοντας μέχρι τον Ομπάμα– καλώντας τους να δράσουν. Η συγκινητική ιστορία έγινε «best seller». Το hashtag στο Twitter χρησιμοποιήθηκε πάνω από 800.000 φορές και η ιστοσελίδα που έφτιαξε η Mosley στο facebook μέχρι τη σημή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τρίτη βράδυ) αρέσει σε 197.000 άτομα.

Μέχρι και η Χίλαρι ξεσπάθωσε, γράφοντας στο Twitter: «Η πρόσβαση στην εκπαίδευση είναι ένα βασικό δίκαιωμα και είναι εξωφρενικό να στοχεύουν αθώα κορίτσια. Πρέπει να παλέψουμε κατά της

τρομοκρατίας». Στο τέλος δεν παρέλειψε να προσθέσει και το σήμα κατατεθέν: #BringBackOurGirls. Μερικές μέρες αργότερα, οι ηθοποιοί της ταινίας «The Expendables 3», πατώντας στο κόκκινο χαλί της αίθουσας που γινόταν η πρεμiéρα της νέας ταινίας του Τομί Λι Τζόουνς στις Κάννες, σήκωσαν πλαικάτ με το παραπάνω σήμα. Το ίδιο έκαναν και οι πέντε υποψήφιοι για την προεδρία της Κομισιόν στο τέλος του μεταξύ τους ντιμπέιτ, το οποίο μεταδόθηκε από όλα τα κρατικά τηλεοπτικά δίκτυα της Ευρώπης την Τετάρτη 14 Μάρτη. Δεν είναι στ' αλήθεια εκπληκτική η ταχύτητα με την οποία εξαπλώθηκε αυτό το «κίνημα»:

Δεν είναι η πρώτη φορά που παιδιά πέφτουν θύματα βάρβαρης κακομεταχείρισης ανά τον κόσμο. Ούτε οι διεστραμμένοι εγκέφαλοι της ισλαμιστικής οργάνωσης κατέχουν τα πρωτεία. Στο Ιράκ, πριν ακόμη φύγουν τα αμερικάνικα στρατεύματα (το Δεκέμβρη του 2012), οι απαγωγές παιδιών από συμμορίες, είτε για να αποστάσουν οι απαγωγείς λύτρα, είτε για να διοχετεύσουν τα παιδιά στα δίκτυα της πορνείας, είτε για να πουλήσουν τα όργανά τους, είτε για να τεκνοποιήσουν τα κορίτσια και να πουληθούν τα μωρά, είχαν αυξηθεί δραματικά (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/711/Διεθνή/18222.Δραματική-αύξηση-στις-απαγωγές-παιδιών>).

Ποτέ δεν ειδόμεις όμως τέτοια διεθνή «ευαισθητοποίηση» για να σταματήσουν οι απαγωγές.

Το Νοέμβρη του 2007, η γαλλική Μη Κυβερνητική Οργάνωση «Κίβωτός της Ζωής» επεχείρησε ανεπιτυχώς (ευτυχώς) να απαγάγει 103 παιδιά ήλικιας ενός μέχρι δέκα ετών από το Τσαντ (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/486/Διεθνή/6351.Σύγχρονο-δουλεμπόριο>), για να τα προ-ωθήσει για υιοθεσία. Υποτίθεται ότι επρόκειτο για ορφανά του Νταρφούρ, αλλά η Unicef ανακάλυψε ότι το 85% των παιδιών είχαν οικογένειες! Από τους εννέα Γάλλους της ΜΚΟ που πιάστηκαν αρχικά, οι έξι δικάστηκαν το 2007 και καταδικάστηκαν σε οκτώ χρόνια καταναγκαστικής εργασίας, αλλά σχεδόν έναν χρόνο αργότερα αφέθησαν ελεύθεροι. Η δίκη των τεσσάρων από αυτούς (μαζί με ένα δημοσιογράφο

αυτούς φράσι, με ένα σημείωση ράφι και ένα γιατρό) στη Γαλλία ξεκίνησε πέντε χρόνια αργότερα (το Δεκέμβρη του 2012) και καταδικάστηκαν για εξαπάτηση των οικογενεών στις οποίες θα έδιναν τα παιδιά για νιθροεσία (!), σε ποινές από έξι μήνες

A black and white photograph of First Lady Michelle Obama. She is looking directly at the camera with a somber expression. She is wearing a dark top and a necklace. Her right hand is holding up a white rectangular card with the handwritten text '#BRINGBACK OUR GIRLS' in capital letters. The background is slightly blurred, showing an interior room with a painting on the wall.

μελριαση λοντια (<http://www.electrs.com/article/2013/02/12/us-chad-france-charity-idUSBRE91B18C20130212>). Θα μας πείτε ότι οι απαγωγείς τιμωρήθηκαν (έστω και με ποινές της πλάκας), όμως αικόμα και πριν τιμωρηθούν δεν ειδαμε ανάλογη διεθνή ευαισθησία για τα παιδιά αυτά, πέρα από το δικαιολογημένο σκάνδαλο που ξέσπασε στη Γαλλία (ΜΚΟ να κλέβει παιδιά, σοκάρει, όπως και να το κάνουμε).

Στην ίδια τη Νιγηρία οι βασανισμοί των παιδιών δυστυχώς είναι εδώ και χρόνια εκτεταμένοι. Σε άρθρο που αλιεύσαμε από το διαδίκτυο (CNN, 28 Αυγούστου 2010), με τίτλο «Παιδιά υφίστανται κακομεταχείριση και σκοτώνονται σαν μάγισσες στη Νιγηρία» (βλ. <http://edition.cnn.com/2010/WORLD/africa/08/25/nigeria.child.witches/>), αναφέρονται τα εξής εκπληκτικά: «Οι πάστορες στη βορειοανατολική Νιγηρία ισχυρίζονται ότι οι αρρώστιες και η φτώχεια προκαλούνται από μάγισσες που φέρνουν τρομακτική αυχία σε αυτούς που τις περιβάλλουν. Αυτοί που καταδικάζονται για μαγεία πρέπει να καθαριστούν μέσω εξαγνισμού ή να αποβληθούν. Όσο το φως της ημέρας φεύγει και ταξιδεύουμε στα αγροτικά χωριά φαίνεται ξεκάθαρο ότι τα πιο τρωτά σε αυτό το στιγματισμό είναι τα παιδιά». Το δημοσίευμα παραθέτει την ιστορία ενός πεντάχρονου παιδιού, του Γκόντγουϊν που ο προτεστάντης ιερέας θεώρησε υπεύθυνο για το θάνατο της μητέρας του. Ο Γκόντγουϊν αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι την σκότωσε, αφού υπέστη συνεχείς ξυλοδαρμούς. Στη συνέχεια, υποχρεώθηκε να παραμένει κλειδωμένος στο ίδιο δωμάτιο με τη νεκρή μητέρα του κάθε βράδυ επί τρεις βδομάδες (!), με λόγο φραγγτό και νερό, μέχρι που ένας γείτονας ειδοποίησε ένα ορφανοτροφείο που περιθάλπει κακοποιημένα παιδιά για να τον σώσουν. Οπως αναφέρει ο υπεύθυνος του ορφανοτροφείου «όταν ένα παιδί κατηγορείται για μαγεία, αυτό το παιδί απομονώνεται απόλυτα από τους γύρω του και τέτοια παιδιά διώχνονται από τα σπίτια τους... Ομως δυστυχώς αυτά τα παιδιά δεν ζουν συχνά για πολύ. Πολλά από αυτά είτε δολοφονούνται, είτε εγκαταλείπονται από τους γονείς τους, είτε βασανίζονται στις εκκλησίες, είτε πωλούνται έξω από τις πόλεις». Ο «εξαγνισμός» αποτελεί μία πηγή εσδόων για τους πάστορες, που τον χρεώνουν από 300 μέχρι 2.000 δο-

λάρια το κεφάλι

Όταν το ίδιο το CNN, η ναυαρχίδα του αμερικανικού μινιτακού συστήματος, αποκάλυψε τα παραπάνω πριν από τέσσερα χρόνια (όχι σε κάποιο μακρινό παρελθόν), δεν ξεσηκώθηκε καμιά διεθνής κατακραυγή σαν αυτή που έχει ξεσηκωθεί τώρα με τα κοριτσάκια που απήγαγαν οι διεστραμμένοι ισλαμιστές της Μπόκο Χάραμ. Ομως αυτοί δεν ανέβηκαν στη γη από τα έγκατα της κολασης. Δημιουργημα μιας κοινωνικής κατάστασης είναι, για την οποία οι πρώτοι που ευθύνονται είναι όσοι λυμαίνονται τον πλούτο αυτής της πλούσιας σε πετρέλαιο χώρας, όπου το 70% των κατοίκων της ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Οσοι ζουν σ' αυτή τη χώρα γνωρίζουν πτοιοι είναι αυτοί που φτάνε. Ο Νιγηριανός Νίμο Μπάσεϊ, αρχιτέκτονας και περιβαλλοντικός ακτιβιστής, σε συνέντευξη που έδωσε στο πρακτορείο Real News Network (http://therealnews.com/t2/index.php?option=com_content&task=view&id=31&Itemid=74&jumiv-al=11829) επισημαίνει: «Έχουμε μία κατάσταση που ο πλούτος έχει συγκεντρωθεί σε λίγα χέρια μέσα στο έθνος. Αν δείτε τις στατιστικές, σήμερα η νιγηριανή οικονομία, το ΑΕΠ της, λέγεται ότι αυξάνεται με ρυθμούς πάνω από 6% το χρόνο. Μόλις πριν μερικές εβδομάδες, η κυβέρνηση ανακοίνωσε, ξαναμετρώντας το ΑΕΠ, ότι η Νιγηρία είναι η

καρφιά του ορατού πολέμου ακόμα και ο Κέρι αναγκάστηκε να δηλώσει ότι «έμαστε βαθύτατα ανήγουχοι για τους αξιόπιστους ισχυρισμούς ότι οι νιγηριανές δυνάμεις ασφαλείας διαπράττουν χοντροκομμένες παραβιάσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων, οι οποίες το μόνο που κάνουν είναι να πυροδοτούν τη βία και να φουντώνουν τον εξτρεμισμό» (<http://www.nytimes.com/2013/05/18/world/africa/nigeria-steps-up-assaults-on-militants-in-northeast.html>). Αυτό τον στρατό εκπαιδεύει τώρα κλιμάκιο του State Department για να «σώσει τα κοριτσάκια» (<http://www.state.gov/p/af/rls/rm/2014/226221.htm>). Ή μήπως, επί τη ευκαιρία, για να δεθεί ακόμα πιο ασφυκτικά το καθεστώς στο άρμα του θείου Σαμ;

**ΣΥΓΧΡΟΝΟ
ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΙΟ**

Σε 150 δισεκατομμύρια δολάρια περίπου υπολογίζονται τα παράνομα κέρδη πταγκόσμια, δηλαδή τρεις φορές περισσότερο απ' όσα υπολογίζοταν μέχρι τώρα, από τη δουλειά των εκατομμυρίων σύγχρονων σκλάβων, σύμφωνα με έκθεση του Διεθνούς Οργανισμού Έργασίας (ILO) του ΟΗΕ, που δόθηκε στις 20 Μάη στη δημοσιότητα. Τα δύο τρίτα περίπου από τα κέρδη αυτά προέρχονται από την εμπορική σεξουαλική εκμετάλλευση και τα υπόλοιπα από την καταναγκαστική εργασία. Τα θύματα των κυκλωμάτων του σύγχρονου δουλεμπορίου υπολογίζονται σε 21 εκατομμύρια, από τα οποία περισσότερα από τα μισά είναι γυναίκες και κορίτσια που υποβάλλονται σε εμπορική σεξουαλική εκμετάλλευση και σε κάθε ειδούς κακοποίηση ως οικιακές βιοθοί. Οι άντρες χρησιμοποιούνται ως σύγχρονοι σκλάβοι κυρίως στην αγροτική οικονομία, στις οικοδομές, σε επιχειρήσεις κοινής αωφελειας, στη βιομηχανία και στα ορυχεία.

Επίσης, σύμφωνα με την προαναφερόμενη έκθεση του ILO, τα ετήσια κέρδη ανά θύμα ήταν υψηλότερα στις ανεπτυγμένες χώρες και στην Ευρωπαϊκή Ένωση (34.800 δολάρια ανά κεφαλή) και αικολούθιστά οι χώρες της Μέσης Ανατολής (15.000 ανά κεφαλή), ενώ τα χαμηλότερα κέρδη σημειώνονται στην περιοχή Ασίας-Ειρηνικού (5.000 ανά κεφαλή) και στην

Δολοφονίες στο βωμό της «ανάπτυξης»

Δολοφονίες στο βωμό της «ανάπτυξης». Με αυτό τον τίτλο είχαμε σχολιάσει από αυτές εδώ τις στήλες το «απύχημα» που κόστισε τη ζωή σε έντεκα ανθρακωρύχους σε ανθρακωρυχείο του Ζογκουλτάκ της Τουρκίας, κοντά στη Μαύρη Θάλασσα, στις 7 Γενάρη του 2013 (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/717/Διεθνή/18511.Δολοφονίες-στο-βωμό-της-«ανάπτυξης»>). Τότε, ο Ερντογάν έλεγε ότι «ο θάνατος είναι στη μοίρα των εργαζόμενων ανθρακωρύχων». Το γεγονός, βέβαια, ότι αυτή η «μοίρα» οφειλόταν στο ότι ο υπεργολάβος που είχε αναλάβει τις εξορύξεις ήταν μια κοτασκευαστική εταιρία χωρίς εμπειρία σε τέτοιου ειδούς δουλειές, η οποία προφανώς δεν είχε τη διάθεση να ασχοληθεί με τα μέτρα ασφαλείας, είναι μια... μικρή λεπτομέρεια που δεν αξίζει να ασχοληθεί κανές μαζί της. Γι' αυτό και δεν δικάστηκε ποτέ κανένας υπεύθυνος για το «απύχημα» αυτό.

Την Τρίτη 13 Μάη το απόγευμα, η «μοίρα» χτύπησε ξανά. Αυτή τη φορά χτύπησε εκαποντάδες χιλιόμετρα μακριά από την προηγούμενη, στην πόλη Σόμα, κοντά στις μικρασιατικές ακτές του Αιγαίου. Ομως τώρα το χτύπημα της «μοίρας» ήταν ακόμα πιο αιματηρό από τα προηγούμενα. Ήταν τόσο αιματηρό που δεν ήταν δυνατόν να περάσει στο ντούκου. Μπορεί ο Ερ-

ντογάν να κατέβαλε φιλότιμες προσπάθειες για να πείσει ότι «αυτά συμβαίνουν, αφού είναι στη φύση της δουλειάς», φέρνοντας σαν παράδειγμα τα βρετανικά ορυχεία του 19ου αιώνα και τα αμερικανικά των αρχών του 20ού (!), όμως τα θύματα ήταν τόσα πολλά (301 ανθρακωρύχοι) που δεν μπορούσαν να περάσουν απαρατήρητα. Ήταν βλέπετε και οι μαρτυρίες των επιζώντων, που κατήγγειλαν ότι 140 από τους νεκρούς ίσως να είχαν σωθεί, αν οι προϊστάμενοι τους δεν τους έλεγαν να επιστρέψουν στις δουλειές τους ακόμα και μετά τις εκρήξεις, υποστηρίζοντας ότι ο καπνός θα διαλυθεί σύντομα! Μαρτυρίες που εξέθεταν ακόμη περισ-

σύτερο την εταιρία, αποκαλύπτοντας την ακόρεστη δύψα της για κέρδος.

Σύμφωνα με έναν από αυτούς που εργάζονταν για εννέα χρόνια στην εταιρία, το ορυχείο είχε ηλεκτρολογικά προβλήματα τις τελευταίες τρεις εβδομάδες. Ενα από τα θύματα είχε εντοπίσει το πρόβλημα και καλούσε επανειλημμένα τη διεύθυνση να το εξετάσει, καθώς τα καλώδια ήταν παλιά και δεν μπορούσαν να μεταφέρουν τα αυξημένα ηλεκτρολογικά φορτία. Η αλλογή όμως των καλωδίων θελει λεφτά. Οπως λεφτά θελει και η συντήρηση του θαλάμου διάσωσης από ανοξειδωτο χάλυβα, που είχε

σφραγιστεί μετά την ιδιωτικοποίηση του ανθρακωρυχείου. Γιατί η εταιρία, που πήρε το ανθρακωρυχείο από το κράτος, μείωσε τα έξοδά της τόσο πολύ που το κόστος εξόρυξης ενός τόνου ανθρακα έπεισε στα 24 δολάρια από τα 130 που ήταν πριν από την ιδιωτικοποίηση, σύμφωνα με πιλοτιότερη συνέντευξη του ιδιοκτήτη του ορυχείου, Αλί Γκιουρκάν. Αυτό έγινε κατόρθωτό με την κατασκευή των μετασχηματιστών από την ίδια την εταιρία, αντί να τους εισάγει, και προσλαμβάνοντας υπεργολάβους που μισθωνεν εργάτες χωρίς καμία συνδικαλιστική προστασία, που φυσικά ήταν και πιο «φρηνού».

Αν στα παραπάνω προσθέστε τις καταγγελίες των εργατών για πιέσεις να εντατικοποιήσουν την εργασία τους, τότε έχετε μία αρκετά κολή εικόνα για τον «μαύρο τάφο» της Σόμα, που «κατάπιε» 301 ανθρακωρύχους. Ποσοστό ίσο με το 10% όλων των θυμάτων των ανθρακωρυχείων της Τουρκίας από το 1941! Οπως μετέδωσε το πρακτορείο Ανατολία, από τότε έχουν σκοτωθεί 3.000 και τραυματιστεί πάνω από 100.000 σε διάφορα «ατυχήματα» που συνέβησαν στα ορυχεία. Το τελευταίο ήταν το πιο θανατηφόρο στην ιστορία της χώρας, έπειρνώντος και αυτό που συνέβη το 1992 στο Ζογκουλτάκ με 263 νεκρούς.

Η θλίψη μετατράπηκε σε οργή. Οργή για τις κυνικές δηλώσεις των υπευθύνων και του ίδιου του Ερντογάν που πήγε να δικαιολογήσει τα αδικιαλόγητα. Οργή για την επανάληψη του ίδιου εγκλήματος όλο και συχνότερα, σε βαθμό που ξεπερνάει και την Κίνα. Οργή για την απιμωρησία των καπιταλιστών του ανθρακα, που συνεχίζουν επί δεκαετίες να σκοτώνουν για να γλιτώσουν έξοδα. Η οργή δεν ξέσπασε μόνο στη Σόμα, αλλά και στη Σμύρνη (τη μεγαλύτερη πλησιέστερη πόλη), την Αγκυρα, την Ατάλια και την Ισταμπούλ. Ήταν αυτή η οργή που έκανε την κυβέρνηση να προβεί σε συλλήψεις 25 υπεύθυνων (κι όχι μόνο διαδηλωτών), από τους οποίους όμως εξαρέθηκαν ο ιδιοκτήτης και ο διευθυντής λειτουργίας του ανθρακωρυχείου. Ακόμα κι αν κάποιοι από αυτούς καταδικαστούν, αυτό θα γίνει για να κατασιγαστεί η λαϊκή αγανάκτηση και να διασκεδαστούν οι εντυπώσεις από την αλήτικη στάση του ίδιου του Ερντογάν, που δε δίστασε να χαστουκίσει διαδηλωτή, όταν προσπαθούσε να προστατευτεί από το μαινόμενο πλήθος αναζητώντας καταφύγιο σε ένα σούπερ μάρκετ υπό τη συνοδεία των μπράβων του, αλλά και του γραβατωμένου συμβούλου του, που φωτογραφήθηκε να κλωτσάει έναν διαδηλωτή!

Η τρίτη πιο κερδοφόρα μπίζνα διεθνώς

Αφρική (3.000 ανά κεφαλή). Με άλλα λόγια, πρωταθλήτριες στην εκμετάλλευση των σύγχρονων σκλάβων είναι οι αποκαλούμενες ανεπτυγμένες χώρες, που υποκρίνονται τους υπέρμαχους των δημοκρατικών και των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Επίσης, υπολογίζεται ότι τα θύματα του σύγχρονου δουλεμπορίου χάνουν το χρόνο τουλάχιστον 23 διεκατομμύρια δολάρια από απλήρωτους μισθούς και ποσά που πληρώνουν στα δουλεμπορικά κυκλώματα.

Η έκθεση χαρακτηρίζει το δουλεμπόριο ως «την ταχύτερα αναπτυσσόμενη μορφή του διεθνούς εγκλήματος και την τρίτη πιο επικερδή εγκληματική βιομηχανία μετά το λαθρεμπόριο ναρκωτικών και όπλων».

Μια αιμυδρή εικόνα της κόλασης που βιώνουν οι σύγχρονοι σκλάβοι δίνουν οι συνθήκες που ζουν και δουλεύουν οι μετανάστες που κατασκεύαζουν τα στάδια στο Κατάρ για το Παγκόσμιο Κύπελλο του 2022 και ένα ακόμη, από τα πολλά, πρόσφατο περιστατικό στη Σαουδική Αραβία. Στις 4 Μάη, μια 23χρονη φιλιππίνεζα οικιακή βοηθός στο Ριάντ υπέστη σοβαρά εγκαύματα σε όλη την πλάτη και τα πόδια της,

όταν η αφεντικίνα της την έλουσε με καυτό νερό επειδή καθυστερούσε να της φέρει τον καφέ. Η κοπέλα έμεινε για ώρες αβοήθητη να υποφέρει από φρικτούς πόνους, μέχρι να καταφέρει να τηλεφωνήσει σε κάποια γνωστή της που τη μετέφερε σε νοσοκομείο. Ανάλογα περιστατικά είναι συνηθισμένα στη Σαουδική Αραβία, όπου το 70% των μεταναστριών που δουλεύουν ως οικιακές βοηθοί έχει δηλώσει ότι υφίσταται φυσική και ψυχολογική κακοποίηση από τα αφεντικά.

Στο Κατάρ, οι μετανάστες υπολογίζονται σε 1.39 εκατομμύρια, αποτελούν δηλαδή περισσότερο από το 85% των 2.1 εκατομμυρίων του συνολικού πληθυσμού της χώρας. Η μεγαλύτερη κοινότητα μεταναστών είναι οι 500.000 περίπου Ινδοί, ενώ μεγάλος αριθμός μεταναστών προέρχεται από το Νεπάλ, το Πακιστάν, το Μπαγκλαντές και της Φιλιππίνες. Τα αστραφτερά νέα κτίρια και τα τεράστια έργα που κατασκευάζονται για το Παγκόσμιο Κύπελλο του 2022 χτίζονται με τον ίδιωτα και το αρκετούς μισθούς, για να μη μπορούν να φύγουν από τη χώρα.

ντόπιους μεσάζοντες καταβάλλοντας μεγάλα ποσά, τα οποία συνήθως δανείζονται με ψηλό τόκο και αναλαμβάνουν να τα εξοφλήσουν με το μισθό τους. Στο Λίβανο, στη Σαουδική Αραβία και στις χώρες του Περσικού Κόλπου εφαρμόζεται (με κάποιες διαφοροποίησης ανάλογα με τη χώρα) το σύστημα Καφάλα για τους μετανάστες. Το σύστημα αυτό επιβάλλει όλοι οι ανειδίκευτοι μετανάστες να έχουν ένα πολύτιμο δανεισμό που ανεξήγητες ξαφνικές ασθένειες, συνήθως καρδιακά επεισόδια. Συγκεκριμένα, το 2012 πέθαναν 246 από καρδιακή ανακοπή, 35 από πτώση στα οικοδομικά έργα, ενώ 28 αυτοκότων του σπόνσορα. Είναι, με άλλα λόγια, κτήματα, σύγχρονοι σκλάβοι των αφεντικών τους, που εκτός των άλλων, τους κατακρατούν κατά κανόνα τα διαβατήρια και αρκετούς μισθούς, για να μη μπορούν να φύγουν από τη χώρα.

του σπόνσορα. Είναι, με άλλα λόγια, κτήματα, σύγχρονοι σκλάβοι των αφεντικών τους, που εκτός των άλλων, τους κατακρατούν κατά κανόνα τα διαβατήρια και αρκετούς μισθούς, για να μη μπορούν να φύγουν από τη χώρα. Οι μετανάστες που επιτέθηκαν εναντίον των ισλαμιστών στη Βεγγάζη, την Παρασκευή 16 Μάη, αλλά και την επίθεση στην Κατάρ, 964 μετανάστες από το Νεπάλ, την Ινδία και το Μπαγκλαντές έχασαν τη ζωή τους στη διάρκεια του 2012 και του 2013, οι περισσότεροι από ανεξήγητες ξαφνικές ασθένειες, συνήθως καρδιακά επεισόδια. Συγκεκριμένα, το 2012 πέθαναν 246 από καρδιακή ανακοπή, 35 από πτώση στα οικοδομικά έργα, ενώ 28 αυτοκότων του σπόνσορα. Είναι, με άλλα λόγια, κτήματα, σύγχρονοι σκλάβοι των αφεντικών τους, που εκτός των άλλων, τους κατακρατούν κατά κανόνα τα διαβατήρια και αρκετούς μισθο

Χαμένοι από χέρι

Η αποχή στις περιφερειακές και δημοτικές εκλογές ήταν στα επίπεδα του 2010 (38,5%, έναντι 39% το 2010). Από το βράδυ της Κυριακής, όμως, άρχισε μια νέα, πιο εκκωφαντική εκστρατεία κατά της αποχής. Σποτάκια του υπουργείου Εσωτερικών, διλώσεις του Τσίπρα και στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, εικκλήσεις της δεκάρας από τους «օργανικούς» δημοσιογράφους. Ακόμη και ο «εναλλακτικός» Θεοδωράκης θεώρησε πρέπον να ταυτιστεί με τους υπόλοιπους, κάνοντας διλώσεις κατά της αποχής, ενώ έριξε στην προεκλογική πιάτσα και τα περιβόπτα πιά σποτάκια της «πρώτης φοράς», με έμμεσο στόχο την αποχή.

Οι εκλογομάγειροι ξέρουν ότι δυο εκλογικές αναμετρήσεις σε μια βδομάδα είναι... too much για το πενιχρό βαλάντιο εκείνων που πρέπει να ταξιδέψουν στην επαρχία. Ασε που δεν υπάρχει και τίποτα να τους εμπνεύσει για να πουν «ας πάει στο διάολο η φτώχεια, θα πάω να ψηφίσω για να δω χαϊρί». Γι' αυτό και έβαλαν μπροστά την επιθεση κατά της αποχής, προσπαθώντας να καλλιεργήσουν στον κόσμο σύνδρομα ντροπής: «Η ψήφιση σου καθορίζει τα πάντα κι εσύ την πετάς στα σκουπίδια».

«Οσοι έκαναν αποχή από τις εκλογές την περασμένη Κυριακή, έχουν τώρα την ευκαιρία να το ξανασκεφτούν», έγραψε -με σεμνότητα, πρέπει να παραδεχτούμε- ο «Ριζοσπάστης» του Περισσού, για να καταλήξει στο καθιερωμένο: «Μόνο έτσι θα πιάσει τόπο, ακόμα κι αν η ψήφος τους δεν εκφράζει καθολική συμφωνία με τις θέσεις και το πρόγραμμα του ΚΚΕ».

Κάποιοι άλλοι εγκατέλειψαν κάθε σεμνότητα και κατέφυγαν στην πολιτική αλπτεία: «Το ρεύμα της αποχής, όσο και αν συχνά ανιχνεύονται εντός του τάσεις ριζοσπαστικής κριτικής, αποτελεί κατά βάση έκφραση απόσυρσης προς το ιδιωτικό, το αδιάφορο, το απολιτικό και τελικά συμπυκνώνει περισσότερο παραίτηση παρά αμφισβήτηση» (Π. Μαυροειδής, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, <http://aristeroblog.gr/node/2506>). Προφανώς, η πιο ριζοσπαστική τάση είναι η ψήφος στον Σακελλαρίδη, που προτείνει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Το γεγονός ότι η τράπουλα είναι σημαδεμένη και το παιχνίδι καθορισμένο προφανώς δεν παίζει κανένα ρόλο σ' αυτή τη συλλογιστική. Ο ελληνικός λαός είναι χαμένος από χέρι, όμως πρέπει να πάει στην κάλπη για να το επικυρώσει αυτό ο ίδιος. Στην προπαγάνδα κάποιων το συμφέρον του λαού ταυτίζεται μόνο με τον αριθμό των «κουκιών» που θα αθροίσουν οι ίδιοι.

Επειδή δεν θέλουμε να επικυρώσουμε με το χέρι μας το «χαμένοι από χέρι», επειδή δε θέλουμε να εξαπατήσουμε κανέναν με βροντερά επαναστατικά λογάκια, επειδή θεωρούμε ότι η ρήξη με το σύνολο της αστικής πολιτικής πρέπει να σηματοδοτείται σε κάθε επίπεδο, γι' αυτό καλούμε και πάλι σε ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΠΕΣ, αναζητώντας πάντοτε τη ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ!

Ο «κύριος» της φωτογραφίας, με ύφος χιλίων νταβατζήδων, διαφημίζει με γιγαντοαφίσες στους δρόμους του Σάο Πάολο τις «υπηρεσίες» που μπορεί να προσφέρει το ξενοδοχείο του στους τουρίστες που δα επισκεφδούν τη Βραζιλία για το Παγκόσμιο Κύπελλο ποδοσφαίρου. «Έδω οι φαντασίες σας γίνονται πραγματικότητα» γράφει η διαφήμιση, με τη φωτογραφία να υπομνηματίζει την υπόσχεση. Στη Βραζιλία της Ντίλμα Ρούσεφ οι μπάτσοι τσακίζουν τους διαδηλωτές και οι νταβατζήδες διαφημίζουν νόμιμα την σεξο-πραμάτεια τους. Είναι, πράγματι, η χώρα-πρότυπο, όπως μας είπαν ο Τσίρας με τη Δούρου, όταν την επισκέφτηκαν...

■ Προπαντός αξιοπιστία

15.5.2014, ώρα 5:20μμ, Γραφείο Τύπου υπουργείου Οικονομικών: «Ουδεμία φορολόγηση υφίσταται στην υπεραξία από μεταβιβάσεις ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου για ξένους επενδυτές που λαμβάνουν χώρα από 01/01/2014 και εφεξής. Κατά συνέπεια, τα δημοσιεύματα που αναφέρονται σε αναδρομική φορολόγηση ή πρόδεση αναδρομικής φορολόγησης είναι παντελώς αναληδή [...] Αυτή η κυβέρνηση στόχο έχει τη μείωση της φορολογίας. Αυτό αποδεικνύεται και από την κατάργηση του φόρου αυτού από 01/01/2014».

15.5.2014, ώρα 11:49μμ, Γραφείο Τύπου που υπουργείου Οικονομικών: «Το Υπουργείο Οικονομικών ανακοινώνει ότι η εγκύκλιος 1117 της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων που αναφέρεται στη διαδικασία δήλωσης του φόρου υπεραξίας από μεταβιβάσεις ομολόγων του ελληνικού δημοσίου από ξένους επενδυτές, ανακαλείται».

Δεν μπορείς να πεις, η αξιοπιστία τρέχει
από τα μπατζάκια του Στουρνάρα!

■ Μωροφιλόδοξοι

Πριν το ταξίδι του Τσίπρα στη Μόσχα, οι Συριζαίοι έλεγαν πως ο αρχηγός τους δα συναντηθεί με τον υπουργό Εξωτερικών Λα-βρόφ, με τον πρόεδρο της Κάτω Δούμας Ναρίσκιν, μπορεί και με τον Πούτιν (το τε-λευταίο το έλεγαν με... νόημα). Οταν έφτα-σε η ώρα του ταξιδίου, ανακοίνωσαν ότι ο μεν Λαβρόφ δια βρισκόταν στη Γενεύη, για τα παζάρια για την Ουκρανία, ο δε Να-ρίσκιν βρισκόταν στην Κριμαία. Ο Τσίπρας συναντήθηκε τελικά με τον αναπληρωτή υπουργό Εξωτερικών Τίτόφ και με την πρό-εδρο της Ανω Δούμας Ματβιένκο, η οποία και τον είχε καλέσει. Δεν έγινε δεκτός ούτε από τον «επιτελάρχη» του Κρεμλίνου Ιβα-νόφ, ούτε καν από τον σύμβουλο διεθνών σχέσεων του Πούτιν, Ουσακόφ.

Το ξεφτιλίκι για τους Συρίζαίους είναι πως και ο Λαβρόφ ήταν στη Μόσχα [και όχι στη Γενεύη], όπου συναντήθηκε με τον ομόλογό του της Ουγκάντα, και ο Ναρίσκιν ήταν στη Μόσχα [και όχι στην Κριμαία], όπου προηδορευε σε συνεδρίαση της Κάτω Δού-

μας. Ολοι οι μεγαλοπαράγοντες του ρωσικού ιμπεριαλισμού απαξίωσαν να συναντηθούν με τον Τσίπρα, γιατί δεν παρουσίαζε κανένα ενδιαφέρον γι' αυτούς, ενώ δεν ήταν υποχρεωμένοι από το πρωτόκολλο. Γιατί, όμως, οι Συριάτες καλλιέργησαν τέτοιες προσδοκίες; Γιατί πάσχουν από το σύνδρομο της μωροφιλοδεξίας και δέλουν να παρουσιάσουν τους αρχηγούς τους σαν πολι

■ Γαρνάρα

Τον περασμένο Οκτώβρη, έγιναν εκλογές στην Τσεχία. Ο γενικός γραμματέας του Περισσού Δ. Κουτσούμπας έστειλε στον

"ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ", που πρόσφατα συγκροτήθηκε, για τη μελέτη, την έρευνα ευρωπαϊκών δεμάτων και τη συντονισμένη πάλη των ΚΚ της Ευρώπης. Η συνεργασία των κομμάτων μας είναι προς όφελος της πάλης των δύο λαών, προς όφελος **της υπόθεσης του σοσιαλισμού**.

Τώρα, που το «ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας είναι με τη λίστα Τσίπρα [μέχρι συγκέντρωση, με ομιλητή τον Τσίπρα, οργάνωσε στην Πράγα], δα ξαναστείλει τέτοιο συγχρητήριο τηλεγράφημα ο Περισσός ή δα κάνει γαργάρα την «εκλογική επιτυχία» του «αδελφούν κόψιματος»:

ΥΓ: Δεν έχει, βέβαια, κανένα νόημα να
ζητάσωσις από του Π-

■ Τα καλά και συμφέροντα

Ο Γ. Σταθάκης, ο τομεάρχης Ανάπτυξης του ΣΥΡΙΖΑ, ήταν από τους πρώτους που έσπευσαν να αποδοκιμάσουν την άποψη του Μ. Γλέζου περί υποχρεωτικού εσωτερικού δανεισμού. Σκέφτεται κανείς, αν το κίνητρο του Σταθάκη ήταν καθαρά πολιτικό ή αν υπεισήλθαν και προσωπικοί υπολογισμοί. Διότι ο Σταθάκης, βάσει του «πόδεν έσχες» του, έχει μισό εκατομμύριο τοποδετημένο σε «προϊόντα» διάφορων ευαγών ιδρυμάτων, όπως η JP Morgan και άλλα τραπεζικά μνονικά. Αν ποτέ {λέμε τώρα} γινόταν πράξη η πρόταση Γλέζου, θα έπρεπε να κόψει ένα κομμάτι από τις προσδοτοφρές «επενδύσεις» του και να το δώσει στον υποχρεωτικό κρατικό δανεισμό, που δε θα είναι και τόσο προσδοτοφρός. Και μην μας πείτε ότι οι προσωπικοί υπολογισμοί δεν επηρεάζουν τις πολιτικές συμπεριφορές. Ειδικά όταν πρόκειται για ανδρώπους που κονομάνε μέσω της χρηματιστηριακής κερδοσκοπίας των πολιευδνικών του παρασπισμού.

ρισσό να μας εξηγήσει, πώς το «αδελφό κόμμα» της Τσεχίας μπορεί να είναι και με την «υπόθεση του σοσιαλισμού» και με τον Τσίπρα και τους άλλους ευρωλιγούρηδες της αυρω-αριστεράς;

■ Τους πιστεύετε;

Εκτός από την επίσκεψη-φιάσκο του Τσίπρα στη Μόσχα, αντι-προσωπία του ΣΥΡΙΖΑ, με επικεφαλής τη Βαλαβάνη και τον Ησυχο, επισκέφτηκε την Κίνα, μετά από πρόσκληση του «ΚΚΚ Κίνας, όπως ανακοινώθηκε. Οπως είπαν οι Συρίζαίοι, το ταξίδι δείχνει το ενδιαφέρον της Κίνας για την Ελλάδα και κυρίως για τις απόψεις της αξιωματικής αντιπολίτευσης σε δέματα όπως η εμπορική, τουριστική, εκπαιδευτική και πολιτιστική συνεργασία ανάμεσα στις δύο χώρες. Δεν τους ζήτησαν ενημέρωση, είπαν, για δέματα όπως η Cosco, η ιδιωτικοποίηση του λιμανίου του Πειραιά και οι επενδύσεις που σχεδιάζει η ασιατική υπερδύναμη στην Ελλάδα. Δηλαδή, τους φώναξαν μόνο για να περάσουν μερικές ευχάριστες μέρες! Τους πιστεύετε;

■ Σύγχρονοι γερμανοτσολιάδες

Σε ημερίδα για τον τουρισμό, που οργάνωσε η γερμανική πρεσβεία, εμφανίστηκε ο Αδωνις Γεωργιάδης για να δηλώσει ότι ο ελληνικός λαός χρωστά ευγνωμοσύνη στους Γερμανούς για τη βοήθεια που πρόσφεραν στην Ελλάδα. «Ξέρω ότι αν κάποιος μιλά για τους Γερμανούς όπως μιλώ εγώ τώρα χάνει ψήφους, όμως εγώ αισθάνομαι ότι πρέπει να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στη Γερμανία και την κυβέρνησή της για τη βοήθεια που μας παρέχουν στη διάρκεια της κρίσης» είπε.

Αρχικά αγγλόδουλοι, μετά γερμανοτσολιάδες, στη συνέχεια (και πάντα) αμερικανόδουλοι, τώρα και μοντέρνοι γερμανοτσολιάδες, αυτοί είναι οι πολιτικοί εκπρόσωποι της ελληνικής αστικής τάξης. Ευτυχώς που υπάρχουν μερικοί που εκφράζουν ανοιχτά την (παραδοσιακή) ξενοδοχεία τους, γιατί οι υπόλοιποι καμουφλάρονται.

■ Μακελάρης και παπατζής

«Η δευτέρα μεγάλη συγκίνησης της ζωής μου ήταν ενάμιση μήνα αργότερα, εις τας 3 Δεκεμβρίου 1944, την ημέρα της κομμουνιστικής στάσεως. Είχε ήδη αναγγελθεί το συλλαλητήριο του ΕΑΜ εις την Πλατείαν Συντάγματος και ήξερα πλέον ότι πηγαίνομεν εις επανάστασιν. Είχα καλέσει τον Εβερτ, τον διευθυντή της Αστυνομίας, και του είχα δώσει οδηγίας, ότι πάση δυσία να μην πυροβολήσουν τα αστυνομικά όργανα. Επειδή ήθελα να γίνει και αντικειμενικός βέβαιον ότι αυτοί είχαν την πρωτοβουλία της ενόπλου επιδέσεως. Ήμουν εις το σπίτι μου –εις τη Λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας όπου έμενα τότε– εκείνο το πρώι της Ζητη Δεκεμβρίου του 1944. Και επερίμενα με αγωνία την έκβαση του ενόπλου συλλαλητηρίου. Οταν ξαφνικά ακούστηκαν πολλοί πυροβολισμοί, είπα μέσα μου "ήρχισαν την επανάστασιν". Εδοκίμασα λύπη βαδύτατη. Άλλα ταυτοχρόνως είχα απόλυτη ηδική ηρεμία. Αισθανόμουν ότι είχα κάνει το παν για να αποφύγουμε την επανάστασιν».

Αυτά έλεγε ο Γεώργιος Παπανδρέου στον Ηλία Βενέζη, σε συνέντευξη που δόθηκε το 1960 και δημοσιεύτηκε με πέντε χρόνια καθυστέρηση, στις 29.12.1964 (αποσπάσματα αναδημοσίευσαν τα «Νέα», 10-11.5.2014). Γνωρίζουμε, πλέον, ότι το συλλαλητήριο του ΕΑΜ ήταν άσπολο και ότι «δερίστηκε» από τα πολυβόλα που είχαν στηθεί στην ταράτσα της «Μεγάλης Βρετανίας» και άλλων κτηρίων. Ο τρόπος με τον οποίο παρουσιάζει το μακελειό ο γερο-παπατζής, δεκαετί χρόνια μετά, δείχνει το ποιόν του.

■ Δίχτυ προστασίας

Συνήγορος υπεράσπισης της Energia, της εταιρίας απατεώνων που έστησε μια μεγάλη κομπίνα σε βάρος καταναλωτών και του ελληνικού κράτους, είναι ο ακροδεξιός κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της ΝΔ Μάκης Βοϊδης. Κι όμως, δε γίνεται κανένας ντόρος γύρω απ' αυτή την «επαγγελματική» δράση. Σκεφθείτε να ήταν στη δέση του κάποιος βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, τι δα γινόταν. Ειδικά τον Βοϊδή το μινιατούρα σύστημα τον έχει «ξεπλύνει» και τον έχει τυλίξει μ' ένα αποσάλινο δίχτυ προστασίας.

■ Υπόδειγμα σταθερότητας...

Δεν μπορείς να πεις, ο Νίκος Κοτζιάς είναι υπόδειγμα πολιτικής σταδερότητας. Γεκέμι του Σάρλη και του Φλωράκη στον Περισσού, διαφώνησε με τη συγκυβέρνηση Τζαννετάκη το 1989 και αποχώρησε με τα στελέχη που στη συνέχεια δημιούργησαν το ΝΑΡ. Φλερτάρισε λίγο μαζί τους, αλλά έμεινε με δικό του «μαγαζί» (ένα περιοδικό), για να βρεθεί στη συνέχεια στην «αυλή» του Γιωργάκη. Εγινε σύμβουλός του και πρόεδρος του ΙΣΤΑΜΕ! Κατάλαβε ότι ο Γιωργάκης πάει για φούντο, την έκανε και άρχισε το φλερτ με τον ΣΥΡΙΖΑ, έχοντας και πάλι δικό του «μαγαζί», για να δείχνει σπουδαίος. Τις προάλλες συνόδευε τον Τσίπρα στη Μόσχα, ως μέλος της αντιπροσωπίας του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά... συνεργάζομενος.

■ Ξεπέρασαν κάθε όριο πολιτικού αμοραλισμού

Ο ΣΥΡΙΖΑ ζητά τις ψήφους των Χρυσαυγιτών!

Παραθέτουμε ολόκληρο το απόστασμα από τη συνέντευξη του Σκουρλέτη στον Πορτοσάλτε (ραδιόφωνο SKAI, Δευτέρα, 19.5.14):

«– Τις θέλετε αυτές τις ψήφους των πολιτών που κατευθύνθηκαν στη Χρυσή Αυγή;»

Εν πάσῃ περιπτώσει, δεν πρέπει να χαρίσουμε ανθρώπους που μέσα από τις δικές τους επιλογές ψήφισαν στον πρώτο γύρο τους ανθρώπους της Χρυσής Αυγής. Δεν είναι ένα ενιαίο νεοναζιστικό «πράγμα» αυτό που υποστήριξε τους βασικούς υποψηφίους της Χρυσής Αυγής, για να χρησιμοποιήσω μια φράση των προηγούμενων εβδομάδων...

– Αρα μου λέτε ότι είναι ευπρόσδεκτοι οι ψήφοι των συμπολιτών μας που πήγαν προς τη Χρυσή Αυγή;

Ευπρόσδεκτη είναι κάθε ψήφος που την αποστέλλει από το ναζισμό και το φασισμό. Και με αυτό πρέπει, νομίζω, να συμφωνήσουμε όλοι κ. Πορτοσάλτε. Να μειώσουμε, λοιπόν, τη δύναμη της Χρυσής Αυγής. Δεν συμφωνείτε κι εσές με αυτό; Κάθε ψήφος που φεύγει από τη Χρυσή Αυγή είναι θετικό πράγμα για τη δημοκρατία.

Αν προσέξατε, ο Σκουρλέτης αναφέρεται σε αυτούς που ψήφισαν «τους βα-

σικούς υποψηφίους της Χρυσής Αυγής», δηλαδή τον Κασιδιάρη και τον Παναγιώταρο, για τους οποίους λέει ότι δεν είναι ένα ενιαίο «πράγμα». Απ' αυτούς ζητά να ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ. Πού; Δεν το αναφέρει, αλλά είναι προφανές ότι δεν αναφέρεται στις ευρωεκλογές, αλλά στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές σε Αθήνα και Αττική, αντίστοιχα, στις οποίες οι Κασιδιάρης και Παναγιώταρος δε θα είναι υποψήφιοι στο δεύτερο γύρο. Θα ήταν ήλιθιο να πιστεύει κανείς πως εκείνοι που ψήφισαν τα γκεσέμια του νεοναζισμού (λες και δεν υπήρχαν άλλες επιλογές, ακόμη και «λάϊτ» ακροδεξιές) στις ευρωεκλογές δε θα ψηφίσουν ξανά τους νεοναζί, αλλά θα ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ. Ολο το «νταλαβέρι» γίνεται για το δεύτερο γύρο στην Αθήνα και την Αττική. Σ' αυτές τις δύο κάλπες, όπου υποψήφιοι του ΣΥΡΙΖΑ συγκρούονται με υποψήφιους του ΠΑΣΟΚ, τους οποίους στηρίζει πλέον και η ΝΔ, ζητά ο ΣΥΡΙΖΑ την ψήφο των ψηφοφόρων της νεοναζιστικής συμμορίας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ γλείφει τους ψηφοφόρους της νεοναζιστικής συμμορίας. Εκείνους που την ψήφισαν για να οργανώνει δολοφονικά-ρατσιστικά πογκρόμ. Αλήθεια, πτοεις είναι «οι δικές τους επιλογές», όπως λέει ο Σκουρλέτης, βάσει των οποί-

ων όλοι αυτοί ψηφιζουν Χρυσή Αυγή; Μήπως ρίχνουν «αντισυστηματική» ψήφο; Μήπως ρίχνουν «αντιμημονιακή» ψήφο; Χάθηκαν άραγε όλα τα άλλα κόμματα, που εμφανίζονται σαν αντισυστηματικά και αντιμημονιακά; Γιατί επέλεξαν τους νεοναζί; Ποια είναι η διαφορά των νεοναζί από τα όλα «αντισυστηματικά» και «αντιμημονιακά» κόμματα; Μόνο το δολοφονικό τους όργιο. Γ' αυτό τους επέλεξαν οι συγκεκριμένοι ψηφοφόροι. Δεν είναι κάποιοι που δεν έχουν, δεν κάνουν «χαριτωμενές» στην κάλπη, αλλά στηρίζουν συνειδητά ότι πιο μαύρο υπάρχει στην πολιτική ζωή της χώρας. Αυτούς τους ψηφοφόρους γλείφει ο ΣΥΡΙΖΑ και τους ζητά να ψηφίσουν τους υποψηφίους του, κλείνοντάς τους το μάτι ότι έτσι θα εκδικηθούν τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ.

ΥΓ: Την «εξυπάρα» του Σκουρλέτη, ότι «κάθε ψήφος που φεύγει από τη Χρυσή Αυγή είναι θετικό πράγμα για τη δημοκρατία» δε θα τη σχολιάσουμε, γιατί δε θελούμε να υποτιμήσουμε τη νοημοσύνη των αναγνωστών μας. Είναι ένα αικόμη δείγμα πολιτικής αλτητείας από την τσογλαναρία που κυλάει καθημερινά στο βιούρκο αυτό που στον τόπο μας ονομάζεται αριστερή πολιτική παράδοση.

Στις 30 Μάρτη, ο Γ. Δραγασάκης έγραφε στην «Αυγή»: «Η επανδρυση ή επαναθεμελίωση δε θα έκεινή σει επότι μηδέν, δε συνεπάγεται τη διάλυση. Μια διάλυση της σημερινής ΕΕ, χωρίς ένα ώριμο εναλλακτικό αριστερό σχέδιο, εμπεριέχει τον κίνδυνο μιας αρνητικής παλινδρόμησης, μιας επιστροφής σε εποχές καταστροφικών εθνικιστικών ανταγωνισμών. Αυτή είναι η προπτική των ακροδεξιών και φα

■ Το Βατερό των δημοσκόπων

Μάχη προπαγάνδας, βάσει εντυπώσεων, είναι αυτές οι εκλογές και τα αποτελέσματα του περιβόλου exit poll προσέφεραν στον ΣΥΡΙΖΑ ένα ανελπιστικό δώρο. Επί δύο ώρες οι εκπρόσωποι του στα τηλεοπτικά πάνελ, όπως ο ασυγκράτης Βούτσης, παραμυθίασαν τον κόσμο, δημιουργώντας τεχνητό «ρεύμα» υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ. Αργότερα, βέβαια, οι εντυπώσεις ισορρόπησαν, όμως ο ΣΥΡΙΖΑ είχε κλέψει στην εκίνηση, οπότε τα στελέχη του μπορούσαν να διαχειριστούν καλύτερα τις εντυπώσεις, εστιάζοντας μόνο στις περιπτώσεις Δούρου και Σακελλαρίδη και θάβοντας κάτω από το χαλί τη συντριβή των υποψηφίων του σε περιφέρειες και δήμους.

Το «ατύχημα» αυτό ήταν επόμενο να προκαλέσει αντιδράσεις από την κυβερνητική πλευρά. Ο υπουργός Εσωτερικών Γιάννης Μιχελάκης έστειλε επιστολή στην Πρόεδρο του Συλλόγου Εταιριών Δημοσκόπησης και Ερευνας Αγοράς (ΣΕΔΕΑ), στην οποία αναφέρει ότι αποτελεσματα των exit poll (ένα ήταν στην πραγματικότητα και το είχαν κάνει άλλες μαζί οι εταιρίες, για λόγους οικονομίας) «ήταν να δημιουργήθουν παντελώς αβάσιμες εντυπώσεις και να προκληθεί σύγχυση στην κοινή γνώμη κατά την τελική φάση της εκλογικής διαδικασίας». Ο Μιχελάκης δεν περιορίζεται μόνο στη διαμαρτυρία, αλλά ζητά... δράση: «Ως αρμόδιος υπουργός για την εκλογική διαδικασία θα ήθελα να υπογραφίμω ότι το θέμα είναι σοβαρό, καθώς εκθέτει όχι μόνο τις εταιρίες δημοσκόπησεων, αλλά και όσους μετέχουν στο δημόσιο διάλογο, ενώ προκαλεί αναστάτωση στους πολίτες. Κατόπιν όλων αυτών, θεωρώ αναγκαίο να εξεταστεί άμεσα το ζήτημα, από τα αρμόδια εποπτικά και ελεγκτικά όργανα του ΣΕΔΕΑ, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Ν. 3603/2007 «Ρυθμίσεις θεμάτων δημοσκόπησεων»), τον Κώδικα Δεοντολογίας – Επαγγελματικής Πρακτικής του ΣΕΔΕΑ και τον Κώδικα Δεοντολογίας των ICC –ESOMAR (Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου – Διεθνούς Οργανισμού Ερευνών Αγοράς). Ετσι ώστε να εντοπιστούν τα αίτια των σοβαρών αυτών αποκλίσεων και να ληφθούν τα αναγκαία εκείνα μέτρα, προκειμένου να αποφεύγονται στο μέλλον παρόμοια φαινόμενα που προκαλούν αναστάτωση στους πολίτες και ενδεχομένως επηρεασμό του εκλογικού σώματος».

Χαρακτηριστικές είναι επίσης οι επιθέσεις που δέχεται ο «πρύτανης» των εκλογολόγων Ηλίας Νικολακόπουλος, τον οποίο κατηγορούν ότι έστησε σκόπιμα το exit poll για να αβαντάρει τον ΣΥΡΙΖΑ. Ο Παπαχρήστος στα «Νέα» το λέει ευθέως, ενώ ο Πρετερόης, στην ίδια εφημερίδα, επιλέγει δύο ερμηνείες: την «αθώων» (υπήρξε λάθος στις σταθμίσεις και τις αναγωγές, λόγω του «νεοσύστατου» εκλογικού σώματος του ΣΥΡΙΖΑ) και τη «λιγότερο αθώων» (παίχτηκε πολιτικό παιχνίδι προς όφελος του ΣΥΡΙΖΑ). Και καταλήγει με νόημα: «Προσωπικά (και επειδή είμαι συνήθως αλλεργικός στις πάστης φύσεως «θεωρίες συνωμοσίας»...) θα προτιμήσω την πιο αθώα ερμηνεία. Χωρίς να μπορώ να αποκλείω κάποια άλλη...».

Ολοι οι διαμαρτυρόμενοι για το exit poll, βέβαια, δεν λένε κουβέντα για τα γκάλοπ, που τα έστηναν ανάλογα με το ποια κόμματα ήθελαν να ευνοήσουν και ποια να ρίξουν. Αν απέδειξε κάτι το Βατερό των δημοσκόπων, και με τα γκάλοπ και με το exit poll, είναι πως αυτά δεν γίνονται με στοιχειώδεις κανόνες επιστημονικότητας, αλλά αποτελούν εργαλεία προπαγάνδας. Ο, τι παραγγέλνει το αφεντικό αυτό βγάζουν οι δημοσκόποι.

■ Αλαθούμ

Αντε να βγάλουν άκρη οι Συριζαίοι έτσι που τους ήρθαν τα εκλογικά αποτελέσματα. Ετσι και δεν τους «καθήσει» και το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών, θα ζήσουμε σκηνές απέριου κάλλους από Δευτέρα, καθώς η κάθε φράξια θα κατηγορεί την άλλη για το αποτέλεσμα. Τι να πουν οι Τσιπραίοι ενάντια στους Λαφαζανικούς, που υποτίθεται ότι εμποδίζουν το κόμμα να αναπτυχθεί, κρατώντας το «αριστερόμετρο», όταν ο περιβόλος Βουδούρης, για τον οποίο έκαναν μπλίες την ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ και τον επέβαλαν σχεδόν προξειδοπομπικά, έφαγε τη σκόνη του Πατούλη, περιοριζόμενος σ' ένα... σεμνό 15,72% (μόλις που κατάφερε να προσπεράσει τον Πασόκο Δέδε); Άλλα και τι να πουν οι οπαδοί του «νέου κύματος ριζοσπαστικού Ιάσης» Λαφαζανικού, όταν δικός τους εκλεκτός, ο τροτσικός Τρ. Μηταφίδης, ήρθε τρίτος και καταϊδρωμένος, με μολις 10,57%, στο δεύτερο προλεταριακό κέντρο τη Θεσσαλονίκη;

Ανάλογες σκέψεις (αρκούντως διασκεδαστικές) μπορούν να γίνουν για πολλές ακόμη περιπτώσεις (όπως, ας πούμε, του περιβόλου εθνικιστή Καρυπίδη, που αποπέμφθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά κατάφερε να πάρει μόνος του –με μόνη πολιτική στήριξη από τον Καμμένο– 29,13% στη Δυτική Μακεδονία, περνώντας στο δεύτερο γύρο), όμως προτιμούμε να εστιάσουμε στο πραγματικό ζήτημα, που δεν έχει να κάνει με τη διαπλάνη των φραξιών στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά με τον ταξικό του χαρακτήρα, που είναι αστικός-σοσιαλδημοκρατικός.

Το εκλογικό αποτέλεσμα χω

Αν κάποιος ξένος παρακολουθούσε τις δηλώσεις των αρχηγών των αστικών κομμάτων το βράδυ της Κυριακής 18 Μάη, θα χρειαζόταν πρεμιστικά για να συνέλθει. Ακρη, όμως, δε θα έβγαζε, αφού δολο... είχαν νικήσει. Ακόμη και εκείνοι που είχαν υποστεί προφανή συντριβή, όπως ο Κουβέλης για παράδειγμα, που μίλησε για τις πρωτιές των Καμίνη και Μπουτάρη και όχι για το 1,76% της βουλευτίνας της ΔΗΜΑΡ Γιαννακάκη στην Αττική (χαμηλότερα όχι μόνο από τον Τζήμερο και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά ακόμη και από τον Μαντουάβαλο!) ή για το 2,65% του Ανηφητάκη στην Κρήτη (με τη στήριξη και των Οικολόγων-Πράσινων μάλιστα).

Ο καθένας έπαιρνε ένα μικρό κομμάτι της αλήθειας που έβγαλαν οι κάλπες, το αποσπούσε από τη συνολική αλήθεια και έπιασχε ένα μεγάλο ψέμα. Το ίδιο έκαναν και τα κομματικά στελέχη που είχαν πιάσει στασιδι στα τηλεοπτικά πάνελ. Μόνο που εκεί δεν υπήρχε η δυνατότητα του μονολόγου, υπήρχαν και αντίπαλοι και έτσι κάποιοι πράγματα έβγαιναν στη φόρα. Ο Σαμαράς ξεπέρασε την ήττα των υποψηφίων με τους οποίους είχε ταυτιστεί προσωπικά (Σπηλιωτόπουλο, Κουμουτσάκο, Ιωαννίδη, Καλαφάτη) και στάθηκε στην πρωτιά των δεξιών υποψηφίων στις 12 από τις 13 περιφέρειες. Ο Τσίπρας παρέβλεψε το πατατάρα που υπέστη ο ΣΥΡΙΖΑ στις δυο από τις τρεις κάλπες, για τις οποίες ο ΣΥΡΙΖΑ διακήρυξε πως είχε... μόνο στις (εκ των πραγμάτων εύθραυστες) πρωτιές των Δούρου-Σακελλαρίδη. Οσο για τον Βενιζέλο, γελούσε ολόκληρος, βαφτίζοντας ΠΑΣΟΚ όλα εκείνα τα «αυτοδιοικητικά» λαμβόγια που έκρυψαν βαθιά στην καλότεσπη την κομματική ταυτότητα, δήλωσαν ότι το πράσινο ως χρώμα τους προκαλεί αλλεργία και ζήτησαν να «μαρκάρονται» στον χάρτη του υπουργείου Εσωτερικών με λευκό χρώμα (για να δείξουν ότι είναι λευκοί ως περιστερές).

Με εργασία το ψεύδος και την παραπλάνηση

Το βράδυ της προηγούμενης Κυριακής δινόταν μια μάχη εντυπώσεων-προπαγάνδας, η οποία μάλιστα ξεκίνησε νωρίς, με το exit poll που διαφέυγεται παταγωδώς, πρόλαβε όμως να δώσει στον ΣΥΡΙΖΑ ένα διάρο ότι εντυπώσεων. Επειδή όλοι για τις εντυπώσεις πήγαιναν, στη ΝΔ έγιναν «αφαρίες», οι οποίες δεν περιποιούν τιμή στο κίνημα αντίστασης της περιοχής. Από την προσέγγιση με τον πρώην δήμαρχο Βλωχόπουλο και κάποιους πρώην νομαρχιακούς συμβούλους, μέχρι το «φλερτ» με τη μηχανισμό του Δριβελέγκα (αληθεύει ότι στο ψηφοδελτίο «χώρεσαν» και δύο χρυσαυγίτες της περιοχής).

Ο Πάχτας το είχε πει προεκλογικά: «Από την Ιερισσό και κάτω δεν μπορούμε να παρουσιαστούμε» και το τελικό εκλογικό αποτέλεσμα, παρά το παγκαλιάνικο που έγινε τις πρώτες ώρες, για να φανεί ότι κερδίζει ο εκλεκτός των χρυσοθήρων, δικαίωσε απόλυτα τη διλήωσή του. Ο Μήχος πήρε 51,13% και εκλέχτηκε από τον πρώτο γύρο, ενώ ο Πάχτας περιορίστηκε στο 46,95%. Αν στο ποσοστό του Μήχου προσθέσουμε και το 1,92% που πήρε ο υπουργός του Περισσού (που είναι και αυτός ενάντια στους χρυσοθήρες), η διαφορά κατά του Πάχτα γίνεται μεγαλύτερη. Η θέληση της πλειοψηφίας των κατοίκων καταγράφηκε, ανεξάρτητα από το ότι οι κάθε είδους εκλογές δεν υπάρχει περιπτώση να δώσουν λύση, ειδικά αν τάρουμε υπόψη μας και τις προεκλογικές «αφαρίες» που έγιναν και τις οποίες θα τις βρουν μπροστά τους οι κάτοικοι.

Από την άλλη, και το ποσοστό που πήρε ο Πάχτας, αν πάρουμε υπόψη το ποιόν του συγκεκριμένου ανθρώπου και την προσωπική του διαδρομή, δηλαδή να μεταρέψουν την ψηφοφορία των Καμένη και Μπουτάρη καταπιταλιστών, δεν μπορεί παρά να δημιουργεί θλίψη.

λιτικοποιούσαν στο έπακρο και αναζητούσαν ισχυρά στελέχη τους για να βάλουν επικεφαλής. Πάντοτε, βέβαια, υπήρχαν και οι εξαιρέσεις. Μια τέτοια εξαιρέση είναι, για παράδειγμα, ο Σγουρός, τον οποίο στήριζαν ήδη οι μισοί δεξιοί δήμαρχοι της Αττικής (συν το Μητσοτακάϊκο), πριν ο Σαμαράς βάλει «απέναντι» του τον «αναιμικό» Κουμουτσάκο. Το βασικό κριτήριο, όμως, στις περιφερειακές εκλογές είναι το πολιτικό κριτήριο. Άλλωστε, τα διάτα τα κόμματα (πλην ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ) πολιτικοποίησαν έ

ρίς παραμορφωτικά γυαλιά

τά τους σε όχημα για ευρωψήφικό προς το ΠΑΣΟΚ. Αντίθετα, οι Συριζιστές θα προσπαθήσουν να πείσουν αυτούς τους ψηφοφόρους να κρατάνε στη μία τσέπη το ψηφοδελτιό του «πράσινου» περιφερειάρχη ή δημάρχου και στην άλλη το ευρωψηφοδελτιό του ΣΥΡΙΖΑ.

Ποιος θα τα καταφέρει καλύτερα θα το ξέρουμε το βράδυ της Κυριακής. Σημειώνουμε απλά ότι οι πασόκοι περιφερειάρχες και δημάρχοι έχουν καλύτερους τοπικούς μηχανισμούς απ' αυτούς που έχει ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό το γνωρίζει και ο Βενιζέλος, γ' αυτό γελούσαν και τα (ανύπαρκτα) μουστάκια του όταν έκανε τη δήλωσή του το βράδυ της περασμένης Κυριακής, προσέχοντας πολύ να μην προκαλέσει και θυμώσει τους ψηφοφόρους που δε γνωστάρουν τον ίδιο, δεν κόβουν όμως τους δεσμούς με τα «πράσινα» λαμόγια σε τοπικό επίπεδο.

Ο Βενιζέλος, όμως, εξακολουθεί να έχει χοντρό προσωπικό πρόβλημα. Αν το βράδυ του δεύτερου γύρου τα τοπικά λαμόγια πάνε και πάλι καλά, αλλά η Ελιά καταγραφεί στα επίπεδα που της δίνουν τα γκάλοπ, τι θα πει; Οτι το «κοινωνικό ΠΑΣΟΚ» νίκησε, αντέχει, αλλά το «πολιτικό ΠΑΣΟΚ» πήρε τον πούλο; Τρόπο για να παραμείνει στην κυβέρνηση Σαμαρά θα βρει, ειδικά αν επανεκλεγούν Καμίνης, Μπουτάρης και Σγουρός (σαν να τον ακούμε: «η γενική εικόνα είναι θετική για το ΠΑΣΟΚ»), όμως η αμφισβήτησή του θα γίνει πιο σκληρή, αφού ακόμη και μικρά παιδιά μπορούν να κάνουν το συλλογισμό: «το κοινωνικό ΠΑΣΟΚ αντέχει, το πολιτικό ΠΑΣΟΚ όμως πληρώνει την ανικανότητα του Βενιζέλου, που το κατέστησε ουρά του Σαμαρά».

ΔΗΜΑΡΤΕΛΟΣ

Η ΔΗΜΑΡ δεν μπορεί να καταγραφεί, γιατί προσπάθησε να κρυφτεί μέσα σε διάφορους συνδυασμούς. Οπου κατέβηκε με κομματικό στέλεχος συνετρίβη. Καλούτσικα πήγε μόνο με τον χοντρο-πασόκο Σιώκο στη Δυτική Ελλάδα (12,68%), αλλά κανές δεν τόλμησε να καταγράψει αυτό το αποτελεσματικό επιτυχία της ΔΗΜΑΡ. Ο Κουβέλης προτίμησε να μιλήσει για Καμίνη και Μπουτάρη, η εσωτερική αντιπολίτευση (Λυκούδης, Ψαριανός και σία) πέταξε τις μπητήτες της και όλοι περιμένουν την Κυριακή το βράδυ. Τα μαχαίρια θα βγουν έτσι κι αλλιώς, όμως θα είναι διαφορετικό το κλίμα της μονομαχίας αν η ΔΗΜΑΡ πέσει κάτω από το 3% (όριο επιβίωσης στις εθνικές εκλογές) ή καταφέρει να κρατηθεί λίγο πάνω απ' αυτό. Ο Κουβέλης βάλλεται πιαναχόθεν, εμπιστοσύνη δεν εμπνέει ούτε στους κύκλους της αστικής τάξης που τον στήριζαν (κανένας δεν του συγχώρησε την αποχώρηση της ΔΗΜΑΡ από τη συγκυβέρνηση) και πρέπει να δει τι θα κάνει για να σώσει την παρτίδα.

Σύγκριση αποτελεσμάτων περιφερειακών εκλογών Μάη 2014 και εθνικών εκλογών Ιούνη 2012

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ		ΣΥΡΙΖΑ		ΠΕΡΙΣΣΟΣ		ΝΕΟΝΑΖΙ	
	ΠΕΡΙΦΕΡ. 2014	ΕΘΝΙΚΕΣ 6/2012	ΠΕΡΙΦΕΡ. 2014	ΕΘΝΙΚΕΣ 6/2012	ΠΕΡΙΦΕΡ. 2014	ΕΘΝΙΚΕΣ 6/2012	ΠΕΡΙΦΕΡ. 2014	ΕΘΝΙΚΕΣ 6/2012
ΑΤΤΙΚΗΣ	228.913	504.286	386.833	585.997	173.325	96.578	180.908	144.335
ΗΠΕΙΡΟΥ	110.746	75.841	53.543	60.517	17.549	10.760	8.591	10.839
ΚΕΝΤΡ. ΜΑΚΕΔ.	182.912	314.811	115.484	224.412	78.330	39.755	85.960	70.127
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	189.591	141.380	58.762	118.430	46.075	26.295	30.552	29.836
ΑΝΑΤ. ΜΑΚΕΔ.	122.086	127.185	40.105	82.540	18.859	10.497	20.942	22.043
ΙΩΝΙΩΝ	26.147	33.218	24.694	40.851	13.750	9.581	6.192	8.130
ΔΥΤ. ΕΛΛΑΔΑΣ	79.610	122.308	67.406	119.584	35.284	18.245	31.338	28.894
ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔ.	67.859	65.743	21.054	42.257	13.134	8.033	8.982	11.824
ΣΤΕΡΕΑΣ	133.688	99.696	61.961	96.632	29.191	14.005	29.867	28.360
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	157.672	141.475	57.417	83.949	23.696	12.778	32.894	34.287
ΒΟΡ. ΑΙΓΑΙΟΥ	33.410	34.459	20.538	26.891	15.565	12.819	-	6.430
ΝΟΤ. ΑΙΓΑΙΟΥ	62.157	55.607	31.942	42.945	13.903	4.824	10.082	10.159
ΚΡΗΤΗΣ	91.411	75.633	65.000	112.684	19.912	10.465	11.585	13.824
ΣΥΝΟΛΟ ΧΩΡΑΣ	1.486.202	1.791.642	1.004.739	1.637.689	498.573	274.635	457.893	419.088

Στην ίδια μοίρα με τον Κουβέλη βρίσκεται και ο Καμμένος, ο οποίος επίσης προσπάθησε να κρυφτεί πίσω από άσχετους με το κόμμα του, όπως ο Τζιτζικώστας και ο Καρυπίδης. Ο Χαϊκάλης ήδη διαμήνυσε ότι το ποσοστό στην Αττική είναι δικό του και όχι του κόμματος και τόχηκε εμμέσως υπέρ της υποψηφιότητας του «μνημονιακού» Σγουρού, ο Καπερνάρος απειλεί θεούς και δαίμονες γιατί το κόμμα δεν τον στήριξε και τον άφρησε να γίνει ρόμπα στο δήμο Αθήνας, ο Μαριάς κοιτάζει μπασ και εκλεγεί ευρωβουλευτής για να «καβοτζώθει» και όλοι περιμένουν το αποτελεσματικό της ευρωκάλπης για να δουν τι θα απογίνεται (ως άτομα, γιατί το κόμμα το 'χουν γραμμένο).

ΝΔ: συγκρατημένη αισιοδοξία

Αν δεν υπήρχε το Βατερόλο των προσωπικών επιλογών του Σαμαρά, που έπληξε την προπαγανδιστική εικόνα της ΝΔ θα μπορούσε να πανηγυρίζει. Στις περιφέρειες πήρε 305.440 ψήφους λιγότερες από τις εθνικές του 2012. Αν, όμως, προσθέσουμε τις περίπου 323.000 ψήφους του Τζιτζικώστα και τις περίπου 48.000 ψήφους του «αντάρτη» της Στερεάς Θανάση Γιαννόπουλου, η ΝΔ ξεπερνά κατά περίπου 65.000 τις ψήφους των εθνικών εκλογών του 2012. Και βέβαια, ο Σαμαράς με τους επιτελείς του το πήραν υπόψη αυτό, γ' αυτό και στη σύντομη δήλωσή του το κόμμα διεύθυνε την προσπάθηση να μείνει ο Αρούλης εκτός δεύτερου γύρου. Στην Αττική τα πράγματα ήταν διαφορετικά. Πολλοί δεξιοί στήριζαν ήδη Σγουρό και ο Σαμαράς εβαλε τον «τρία άλφα» (άγρωμο, άγευστο, άσιμο) Κουμουτσάκο, για να μην του πουν ότι σέρνεται πίσω από το ΠΑΣΟΚ. Και πάλι έπεισε έξω, καθώς δεν υπολόγισε ότι ο Κουμουτσάκος θα πέσει τόσο χαμηλά (πιο χαμηλά δε γίνεται για δεξιό υποψήφιο). Περιπτεύει, βέβαια, να πούμε πως η νίκη του Τζιτζικώστα και η συντριβή του Αρούλη αποτελούν ήττα των επιλογών του Σαμαρά και όχι ήττα της συντηρητικής πολιτικής.

Ολ' αυτά αποτελούν παρελθόν για τον Σαμαρά και τους επιτελείς του, οι οποίοι τώρα επικεντρώνονται σε ένα στόχο: να μεταφέρουν όλη αυτή τη μεγάλη δεξαμενή ψηφοφορών των γαλάζιων περιφερειαρχών και στην ευρωκάλπη. Βασικό τους εργαλείο η κινδυνολογία με την «αστάθεια» που προκαλεί ο ΣΥΡΙΖΑ και τη «σταθερότητα» που αντιπροσωπεύει η ΝΔ (περισσότερα γ' αυτό γράφουμε στη σελίδα 3). Ελπίζουν ότι θα το πετύχουν σε μεγάλο βαθμό, αλλά ούτε και οι ίδιοι μπορούν να κάνουν ασφαλή πρόβλεψη, επειδή το σκηνικό είναι εξαιρετικά ρευστό και οι πράγματα που επηρεάζουν την εκλογική συμπεριφορά πολλοί. Ξεκινούν, πάντως, από μια πολύ καλή αφετηρία.

ΣΥΡΙΖΑ: τρεχάτε ποδαράκια μου

Μιλώντας με τη γλώσσα των αριθμών, ο ΣΥΡΙΖΑ στις περιφερειακές εκλογές υπέστη συντριβή. Περίπου 630.000 ψήφοι λιγότερες από τις εθνικές του 2012 ισοδυναμούν με το 38,5% της εκλογικής του δύναμης. Δεν είναι τυχαίο ότι μιλούν μόνο για τη Δούρου και τον Σακελλαρίδη, χωρίς να λένε κουβέντα για την υπόλοιπη Ελλάδα. Πολιτικοποίησαν στο έπακρο τις τοπικές εκλογές, τους προσέδωσαν δημοψηφισματικό χαρακτήρα, εβαλαν επικεφαλής στις περιφέρειες βουλευτές τους (Γεροβασιλή, Χατζηλάμπρου, Χαραλαμπίδης, Αποστόλου, Κριτσώτακη), έκαναν «διεύρυνση προς το κέντρο» με άτομα σαν τον Βουδούρη και τον Σπύρου, αλλά... τζίφος. Για να έχουν ελπίδες να πάρουν τις ευρωεκλογές, έστω και με μία ψήφο διαφορά, θα πρέπει αυτές οι ψήφοι να επαναπατριστούν στην ευρωκάλπη. Οποιους μαθηματικούς υπολογισμούς και νά κάνουμε, θα διαπιστώσουμε ότι

■ Διλήμματα τέλος

Πριν ακόμη τον πρώτο γύρο των τοπικών εκλογών, ο Βενιζέλος είχε φροντίσει να «μαζέψει» το ψευτοδηλημα που έριξε στην πολιτική πιάτσα: «Ψηφίστε Ελιά, αλλιώς ρίχνω την κυβέρνηση». Ήδη από τις 15 Μάη διασάλπισε ότι «δεν τίθεται θέμα εκλογών», ζητώντας «μία ψήφο που δεν επιδέχεται ερμηνείες», ενώ διασκέδασε ο ίδιος τη δήλωσή του ότι αν αποδοκιμαστεί εκλογικά η Ελιά θα πάει στον πρόεδρο της Δημοκρατίας, λέγοντας: «Στον πρόεδρο της Δημοκρατίας θα πάω ούτως ή άλλως. Χρειάζονται πολιτικές πρωτοβουλίες για να βγούμε από το μνημόνιο!»

Την επομένη του πρώτου γύρου έστειλε μέσω των «Νέων» «κάλεσμα για συστείρωση», οι πρώτες λέξεις του οποίου έσβηναν το ψευτοδηλημα: «Το αποτελέσματα του α' γύρου των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών εδειξαν τις βαθιές και ζωντανές ρίζες της δημοκρατικής παράταξης. Εχουμε μια εξαιρετική ακρετηρία συστείρωσης για τον β' γύρο και τις ευρωεκλογές».

Ηταν αναγκασμένος να «μαζευτεί» για δυο λόγους: πρώτο για να αυτοπροστατευθεί ο ίδιος και να μην πέσει θύμα της μπλόφας του και δεύτερο για να μη δημιουργήσει συστείρωση περί τον ΣΥΡΙΖΑ με στόχο την πτώση της κυβέρνησης.

■ Με Σουλτς απλά χωρίς Γιούνκερ

Ο Γιούνκερ ήρθε, έκανε περιοδεία σε εργοτάξια του Μετρό και πρόσφερε όση βοήθεια μπορούσε να προσφέρει στον Σαμαρά. Ο Σουλτς, όμως, που τον είχαμε στην Αθήνα συχνάτυκνά τους προηγούμενους μήνες, απταξίωσε να πατάξει το πόδι του και να προσφέρει βοήθεια στον Βενιζέλο και την Ελιά. Ο λόγος δεν είναι ότι δεν θέλησε να δυσαρεστήσει τον Κουβέλη, γιατί η ΔΗΜΑΡ θα έχει από κανένα μέχρι το πολύ ένα ευρωβουλευτή, οπότε δε συνιστά κάποιο αξιόλογο μέγεθος για τον Σουλτς. Απλά, δε θέλει να έχει οποιαδήποτε σχέση με τους «λουζέρ» της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας (το ΠΑΣΟΚ κατέχει επαξία αυτή τη θέση), για να μην του κάνουν ζημιά στη δική του εικόνα.

■ Απορία ψάλτου βηξ

Ηταν πραγματική απόλαυση ο Σκουρλέτης στον Πορτοσάλτε, την περισσότερη Δευτέρα, καθώς προσπαθούσε να εξηγήσει το σύνθημα «τρεις κάλπες, μία επιλογή: να νικήσουμε». Από δω το πήγαινε, από εκεί το 'φερνε, δεν του 'βγαινε με τίποτα. Πρώτα διαχώρισε την πολιτική σημασία της ψήφου σε Αττική και Αθήνα από την ψήφο στις άλλες περιφέρειες και δήμους: «Δεν προσφέρεται, δηλαδή, η ψήφος της κάθε περιφέρειας για να βγάλεις τα ίδια πολιτικά συμπεράσματα». Μετά, άθροισε πιοσσότο (άγνωστο πόσο!) των Πασόκων υποψήφιων, που δε θέλησαν να καταγραφούν ως ΠΑΣΟΚ, στις... αντιμημονιακές ψήφους: «Θεωρώ, λοιπόν, ότι υπάρχει μια γενικευμένη αντιμημονιακή ψήφος σε πάρα πολλές κάλπες! Μετά το γύρισμα στο... καλαματιονά: «Μα δεν ήταν το διακύβευμα της πρώτης Κυριακής το θέμα των εκλογών. Αυτό είναι απολύτως σαφές. Δεν είπαμε ποτέ κάτι διαφορετικό. Το αν θα υπάρξουν πολιτικές εξελίξεις που θα οδηγήσουν ή θα επιποτάχουν το χρόνο των εκλογών, εξαρτάται από την κάλπη των ευρωεκλογών». Κι όταν ο Πορτοσάλτε του θύμισε το «τρεις κάλπες, μία επιλογή», πέταξε τη μεγάλη κοτσάνα: «Έχαμε πει "δημοψήφισμα η κάλπη των Ευρωεκλογών" και το σύνθημα "τρεις κάλπες, μία επιλογή" ήταν σε σχέση με την ανάγκη να κερδίσουμε και στις τρεις, αλλά με διαφορετικό πολιτικό περιεχόμενο η κάθε κάλπη και διαφορετικής έντασης πολιτικό μήνυμα!»

■ Προτίμησαν τον ορίτζινα

Μπορεί η επίσημη γραμμή της ΝΔ και του ίδιου του Αρουύλη να είναι ότι έχασαν λόγω του αντάρτικου του Νικήτα, μπορεί η απλή επισκόπηση των αριθμών να επιβεβαιώνει αυτή την άποψη, όμως μια προσεκτικότερη ανάγνωση του εκλογικού αποτελέσματος δείχνει πως, πέραν των άλλων, η πτήθηκε και η «στρατηγική Μπαλτάκου», η στρατηγική της διεύδυνσης στο χώρο επιρροής του νεοναζισμού, την οποία εφάρμοσε ο Αρουύλης στην προεκλογική του εκστρατεία.

Ποιο ήταν το κεντρικό θέμα που ήγειρε και το οποίο επανέφερε καθημερινά στην προεκλογική του εκστρατεία; Πού θα γίνει το τζαμί. Μαζί με μπόλικη ακροδεξιά κινδυνολογία, γεμάτη ρωτοστικό μίσος και παλαιάς κοπτής αντικομμουνισμό (για τις διαδηλώσεις, τους «κουκουλοφόρους» και τα παρόμοια). Οταν, όμως, θελεις να κάνεις τέτοια προεκλογική καμπάνια, δεν βάζεις επικεφαλής τον Αρουύλη, μαυρισμένο από το σολάριο, γνωστό από τα ξέφρενα πάρτι της Μυκόνου και του Σόχο. Βάζεις έναν ορίτζιναλ ακροδεξιό, έναν παλιό τραμπούκο, ο οποίος να μπορεί να συγκριθεί με τον Κασιδιάρη. Το ακροδεξιό ακροατήριο προτίμησε τελικά τον ορίτζιναλ από τον ιμιτασίον, ενώ ο «μεσαίος χώρος» χαρίστηκε στον Καμίνη.

ΣΥΡΙΖΑ για να πάρει την πρωτιά στις ευρωκάλπες. Θα πρέπει να πάρει ψήφους και από το ΠΑΣΟΚ (κυρίως) και από τη ΝΔ. Θα πρέπει να υπάρξει σε μαζική κλίμακα (μιλάμε για εκαντοντάδες χιλιάδες ψηφοφόρους) το φαινόμενο ανθρώπων που στην περιφερειακή και τη δημοτική κάλπη θα ψηφίζουν υποψήφιους της ΝΔ ή του ΠΑΣΟΚ, ενώ στην ευρωκάλπη θα ψηφίζουν ΣΥΡΙΖΑ.

Δεν μπορεί, βέβαια, κανείς να αποκλείσει ότι στην ευρωκάλπη θα υπάρξει ψήφος διαμαρτυρίας κατά της κυβέρνησης. Κάθε πρόβλεψη θα ήταν παρακινδυνευμένη. Εμείς απλά καταγράφουμε τα δεδομένα. Ο ΣΥΡΙΖΑ, πέρα από τη μεγάλη υστέρηση σε ψήφους, που πρέπει να καλύψει, έχει ν' αντιμετωπίσει τον κίνδυνο αποχής από ψηφοφόρους που τον ψήφισαν σε περιφέρειες και δήμους στον πρώτο γύρο (το δεύτερο ταξίδι στην επαρχία κοστίζει), καθώς και την κινδυνολογία των Σαμαρά-Βενιζέλου, που παιζει στο φουλ από τα κυριαρχα ΜΜΕ.

Ηδη, ο ΣΥΡΙΖΑ αναδιπλώνεται από το σύνθημα «στις 25 ψηφίζουμε, στις 26 φεύγουν». Δεν είναι τυχαίο ότι ο Τσίπρας δεν έκανε λόγο για εκλογές στη δήλωση που έκανε τη βραδιά του πρώτου γύρου. Μίλησε απλώς για διακύβευμα. Και ο Σκουρλέτης, στις καθημερινές εμφανίσεις του σε ραδιοκάναλα, χρησιμοποιεί προσεκτικές εκφράσεις: «Εάν, λοιπόν, έχουμε ένα ηχηρό μήνυμα αποδοκιμάσιας της κυβέρνησης, προφανώς αυτό θα φέρει πολιτικές εξελίξεις (...). Το αν θα υπάρξουν πολιτικές εξελίξεις που θα οδηγήσουν ή θα επιποτάχουν το χρόνο των εκλογών, εξαρτάται από την κάλπη των ευρωεκλογών».

Δύσκολα είναι τα πράγματα και για τους Δούρου-Σακελλαρίδη, παρά την τεχνητή ευφορία που δημιουργεί ο ΣΥΡΙΖΑ, χρησιμοποιώντας το κλασικό κόλπο του πολιτικού μάρκετινγκ (δύμα δειξεις σίγουρος ότι κερδίζει, παρασύρεις εκείνους που πηγαίνουν πάντοτε με το ρεύμα). Η δεξαμενή άντλησης ψηφοφόρων, που έχουν

Θα σεβαστεί τη θέληση των δημοτών;

Πρώτος το νήμα στον πρώτο γύρο σε Φιλαδελφεια-Χαλκηδόνα έκοψε ο υπόψηρος του ΣΥΡΙΖΑ Αρ. Βασιλόπουλος. Ο ΣΥΡΙΖΑ, βέβαια, έχασε πάρα πολλές ψήφους και στο συγκεκριμένο Δήμο, σε σχέση με αυτές που πήρε στις τελευταίες εθνικές εκλογές, όμως δεδομένου ότι και η Δούρου ήρθε πρώτη στο συγκεκριμένο δήμο (πήρε 1,1% περισσότερο από τον Σγουρό), ενώ και οι δύο δεξήγηκαν σκληρή (και βρόμικη) επίθεση από τον «διωτικό στρατό» του Μελισσανίδη, μπορούμε να εικάσουμε ότι την κρίσιμη διαφορά, αυτή που έφερε την πρωτιά, την έδωσαν οι δημότες που δε θέλουν να κατασταφεί το Αλσος για να κάνει τη μπζίνα του ο ιδιοκτήτης της ΑΕΚ. Η αλήθευτα είναι, βέβαια, ότι μόνο ένας υποψήφιος περιφερειακώς σύμβουλος (και όχι η Δούρου ή ο ΣΥΡΙΖΑ) αποκαλύψει τα σχέδια Μελισσανίδη, ενώ ο υποψήφιος δημιοφχος απλώς φελλίσει μερικά μισθόλογα, χωρίς να λέει όλη την αλήθευτα, η οποία είχε ήδη αποκαλυφθεί. Ομως, καπιταλιστές σαν τον Μελισσανίδη δε ανέχονται τα μισθούς, αλλά θέλουν «ναι σε όλα».

Γράφουμε αυτό το σημείωμα για να υπενθυμίσουμε στον κ. Βασιλόπουλο ότι, αν εκλεγεί δήμαρχος, οφείλει να σεβαστεί τη θέληση αυτών που θα τον εκλέξουν. Επειδή θα είναι αυτός που θα κληθεί να υπογράψει το παραχωρητήριο για το κομμάτι του Αλσούς που θέλει να πάρει ο Μελισσανίδης, οφείλει να μην το κάνει. Οχι να κρυφτεί πίσω από τον προκλητικά αντισυνταγματικό νόμο και να υπογράψει το έγκλημα κατά του Αλσούς. Εμείς τον πρειποτοπούμε από τώρα.

και ο Σγουρός και ο Καμίνης (με ανοιχτή στήριξη της ΝΔ, πλέον), είναι μεγαλύτερη απ' αυτή που έχουν οι υποψήφιοι του ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό και άρχισε το γλείψιμο των ψηφοφόρων της νεοναζιστικής συμμορίας (περισσότερα γι' αυτό γράφουμε στη σελίδα 7). Με δεδομένο ότι ο Βουδόρης δεν κερδίζει τον Τατούλη και ο Αποστόλου δεν κερδίζει τον Μπακογιάννη, αν ο ΣΥΡΙΖΑ ζάσει την Αττική και την Αθήνα (έστω και κερδίσει τα Ιόνια), θα καταγραφεί σαν ένα κόμμα που θελει να πάρει την κυβέρνηση και δεν έχει πάρει ούτε ένα μεγάλο δήμο, ούτε μια μεγάλη περιφέρεια, ούτε ένα μεγάλο συνδικάτο ή επαγγελματικό επιστημονικό σύλλογο!

Αν, παρά τις μεγάλες δυσκολίες, ο ΣΥΡΙΖΑ κερδίσει τις ευρωεκλογές, θα έχει πιστοποιηθεί για μια ακόμη φορά, ότι δεν είναι έν

Τίποτε δεν θα μείνει όρθιο από το δημόσιο σχολείο

Τρεις μέρες πριν τις εκλογές, η εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» δημοσίευσε το «ένο σχολικό χάρτη της χώρας», ο οποίος θα προκύψει μετά το δεύτερο εκτεταμένο τσουνάμι συγχωνεύσεων-καταργήσεων, υποβιβασμών και κάποιων ιδρύσεων σχολικών μονάδων. Ακόμη και το timing της δημοσίευσης αυτής της απόφασης, που σημειωτέον δεν διαφεύστηκε από το υπουργείο Παιδείας, φανερώνει το μέγεθος της αναληγσίας των κυβερνώντων, που μπροστά στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου και της υλοποίησης των δεσμεύσεων που απορρέουν από τις μηνημονιακές πολιτικές, δεν διστάζουν μπροστά σε τίποτε και αγνοούν ακόμη και αυτό το πολιτικό κόστος, που κάθε αστικός μηχανισμός στο παρελθόν έπαιρνε υπόψη του. Ταυτόχρονα ήρθαν στο φως από εκπαιδευτικό ιστότοπο οι σχετικές ΚΥΑ για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, που το υπουργείο Παιδείας έχει έτοιμες στα συρτάρια του.

Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα για το σχολικό έτος 2014-2015, στη μεν πρωτοβάθμια συγχωνεύονται 128 δημοτικά σχολεία και 74 νηπιαγωγεία, ενώ καταργούνται 15 δημοτικά και 30 νηπιαγωγεία. Αντίστοιχα, στη δευτε-

ροβάθμια συγχωνεύονται 16 γυμνάσια-λύκεια και 12 ΕΠΑΛ και καταργούνται 1 γυμνάσιο και 4 ΕΠΑΛ.

Ταυτόχρονα με τις συγχωνεύσεις-καταργήσεις δεκάδες σχολεία υποβιβάζονται (130 δημοτικά, 20 νηπιαγωγεία).

Ο σαρωτικός αιφανισμός σχολείων από τον εκπαιδευτικό χάρτη συνοδεύεται και από έναν ισχνό αριθμό ιδρύσεων (6 δημοτικά, 11 νηπιαγωγεία, 1 γυμνάσιο, 2 γενικά λύκεια, 14 ΕΠΑΛ και 6 λυκειακές τάξεις σε γυμνάσια), που λειτουργεί περισσότερο ως «εξεκάρφωμα», ώστε να παρουσιαστεί το όλο εγχείρημα ως «εξορθολογισμός» και «νοικοκύρεμα».

Το νέο κύμα συγχωνεύσεων-καταργήσεων είναι το δεύτερο σε έκταση μετά το άγριο πτερόσκομμα των δημόσιων σχολείων που έγινε επί υπουργίας Διαμαντοπούλου, το 2011. Τότε αφανίστηκαν δια μιας 1.056 σχολεία, ενώ συγχωνεύθηκαν 1.933 σχολεία (1.523 στην πρωτοβάθμια και 410 στη δευτεροβάθμια).

Η τακτική αυτή του υπουργείου Παιδείας έχει ταξικό πρόσημο. Αν παρατηρήσει κανείς το χάρτη με τα σχολεία που συγχωνεύονται ή καταργούνται θα δει ότι η συντριπτική πλειοψηφία αυτών αφορά σχολεία σε υποβαθμισμένες περιοχές των μεγάλων αστικών κέντρων, στην απομεμακρυσμένη επαρχία, σε περιοχές προλεταριακού και αγροτικού πληθυσμού.

Τα ίνια στις λίστες των συγχωνεύσεων κατέχουν τα σχολεία της Α' Αθήνας, στις περιοχές που βρίσκονται γύρω από το κέντρο, όπου η εγκατάλειψη είναι εμφανέστατη και όπου κατοικούν πλέον πλήθος μεταναστών, με κάποιες «πινελιές» από τον Βύρωνα, το Γαλάται και του Ζωγράφου και ακολουθούν η Β' Αθήνας (Ηράκλειο, Μελίσσια, Χολαργός, Αγ. Παρασκευή) και η Γ' Αθήνας (Περιστέρι, Αγάλεω, Πετρούπολη). Θραύση γίνεται και στις εργατικές συνοικίες του Πειραιά (Νίκαια, Κερατσίνι, Κορυδαλλός). Τον μακρύ κατάλογο συμπληρώνουν τα σχολεία σε Καρδίτσα, Λάρισα, Βέροια,

Δυτική Θεσσαλονίκη, Λασίθι, Αργολίδα Βοιωτία, Φωκίδα, κ.λπ., ενώ στα νηπιαγωγεία την πρωτιά έχει η Ανατολική Θεσσαλονίκη.

Στις καταργήσεις των σχολικών μονάδων -δημοτικών και νηπιαγωγείων- πρωτοστατούν τα χωριά των Τρικάλων, της Αχαΐας, της Καβάλας, της Πελλας, της Ηπείρου, της Εύβοιας, κ.α.

Η πολιτική αυτή του υπουργείου Παιδείας, που όπως δείχνουν τα πράγματα δεν έχει τέλος, θα έχει βαριές επιπτώσεις σε μολθέτες και εκπαιδευτικούς:

- Γιατί είναι αναπόφευκτο να δημιουργηθούν πολυπληθή τμήματα, ειδικά στα μεγάλα αστικά κέντρα, γεγονός που προκαλεί ισχυρό πλήγμα στην εκπαιδευτική διαδικασία.

- Γιατί οι μολθέτες των χωριών καταδικάζονται ευθύς εξαρχής στην ανέχεια, στις κακουχίες και την αμορφωσία, καθώς το κράτος δεν καλύπτει ή καλύπτει υποτυπωδώς τη μεταφορά τους από και προς το σχολείο τους.

«κής» λειτουργίας, με τη συμμετοχή χορηγών και των γονιών και θα εργάζονται εκπαιδευτικοί με πολυδιαστασμένες εργασιακές σχέσεις, εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων με εξευτελιστικές αμοιβές ΕΣΠΑ. Σε τούτα τα απρόσωπα σχολεία, χάνεται κάθε έννοια συλλογικότητας σε όλα τα επίπεδα και ενδυναμώνει ο απομονώσ.

- Γιατί χιλιάδες εκπαιδευτικοί θα μείνουν «ξεκέρεμαστοί», θα χάσουν την οργανική τους θέση και θα μπουν στην περιπέτεια της «υπεραριθμίας», εξαναγκαζόμενοι να μετακινθούν μακριά από τον τόπο κατοικίας τους. Και γιατί έτσι ανοίγει ο δρόμος και των μελλοντικών τους απολύσεων, με τη βοήθεια και της «αξιολόγησης», που πρωθείται με το βούρδουλα και τις απειλές.

Όλα τούτα πραγματοποιούνται μέσα στο ασφυκτικό πλαίσιο της δραματικής συρρίκνωσης των δαπανών για την Παιδεία, που έχει εξαύλωσει τις λειτουργικές δαπάνες για τα δημόσια σχολεία και έχει μηδενίσει τους μόνιμους διορισμούς. Η αξιολόγηση, που πάει παραλληλα με αυτή τη διαδικασία διαφορούς συρρίκνωσης της δημόσιας εκπαίδευσης, έντασης των ταξικών φραγμών και απαξιώσης της μόρφωσης, θα βάλει την ταφόπλακα στο δημόσιο σχολείο.

Οι πρώτες απολύσεις στην εκπαίδευση είναι γεγονός

«Σε μια νοοτροπία οριζόντιων περικοπών, εμείς αντιτάξαμε ένα σχέδιο. Γιατί πιστεύω ότι κάθε δημοσιονομική προσφορογοή και κάθε διοικητική αναδιάρθρωση πρέπει να υπάγεται σε έναν Εθνικό Σχεδιασμό. Εμείς στο Υπουργείο Κάναμε αξιολόγηση δομών και διαδικασίων και συντάξαμε ένα πλαίσιο, ένα πλάνο διοχείρισης προσωπικού. Από τους 2.000 εκπαιδευτικούς που τίθενται σε διαθεσιμότητα, έχουμε μεριμνήσει σε συμφωνία με το Υπουργείο Υγείας, ώστε το 55% - 60%, το οποίο αφορά επαγγελματική Υγείας, να απορροφηθεί στον κλάδο της Υγείας και οι υπόλοιποι σε διοικητικές υπηρεσίες. Και τέλος, θα χρειαστούμε και ωρομίσθιους, οι οποίοι θα διάδξουν στα Δημόσια ΙΕΚ ή και στα ΕΠΑΛ, προκειμένου να αποφοιτήσουν οι μολθέτες, που έχουν επιπλέξει ειδικότητες που καταφρούνται. Πρέπει όλοι να καταλάβουν ότι με τη διοχείριση και το σχεδιασμό που έγινε, διασφαλίσαμε το εργασιακό περιβάλλον 151.000 εκπαιδευτικών...»

Τα παραπάνω αποτελούν έπεια πτερόεντα του Αρβανιτόπουλου, όταν έβαζε αιφνιδιαστικά λουκέτο το περασμένο καλοκαίρι σε 46 ειδικότητες των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ, φαν-

φάρες με μονοδικό σκοπό να λυγίσει τις αντιστάσεις.

Από τότε έχουν περάσει 9 μήνες αγωνίας και ομηρίας για τους εκπαιδευτικούς ώστους στην εκπνοή του χρόνου της διαθεσιμότητας (8 μήνες έως στις 22 Μαρτίου 2014), ο υπουργός Παιδείας, υπέγραψε στις 4/4/14 την απόλυτη των πρώτων 85 εκπαιδευτικών της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης (απόφαση του υπουργού Παιδείας με αριθμό 52529/Δ2/4-4-14), που είχαν τεθεί σε διαθεσιμότητα, αναδρομικά από 22/3/14 και για τους οποίους, από την ημερομηνία αυτή, έχει σταματήσει η μισθοδοσία.

Είναι, λοιπόν, γεγονός οι πρώτες απολύσεις μόνιμων εκπαιδευτικών μετά από 100 χρόνια. Παραλοιτά, η απόφαση στο ΦΕΚ δεν δημοσιεύεται ακόμη για τροφανείς λόγους ενόψει εκλογών.

Σε ομηρία επίστης κρατούνται και οι 1.706 εκπαιδευτικοί, για τους οποίους έχει παραταθεί η διαθεσιμότητα (1.992 τέθηκαν σε διαθεσιμότητα με τη 2η Διαπιστωτική Πράξη).

Σύμφωνα με όσα καταγγέλλει η ΟΛΤΕΕ σήμερα, μετά και τις 181 «αποφράσεις εξαιρεσης» και «λύσεις της υπαλληλικής σχέσης» (λόγω συνταξιοδότησης, θανάτου, κ.λπ.),

οι εκπαιδευτικοί που έχουν ήδη απολούθει είναι 105.

Η διαχείριση του θέματος από την πλευρά του υπουργείου έχει δημιουργήσει ένα απέραντο αλαλού, που υποκρύπτει την απόφαση της κυβέρνησης για περαιτέρω απολύσεις.

Η τμηματική, αποσπασματική και αλλοπρόσαλλη τακτική στην προκήρυξη των θέσεων, οι διπλοκαρφές στους πτίνακες των εκπαιδευτικών, επειδή αυτοί δεν έχουν αν με τα μόριά τους θα περιλαμβάνονται σε κάποιον πτίνακα και σε ποιόν, με αποτέλεσμα να υποβάλουν πολλές αιτήσεις, κ.λπ. είχαν ως αποτέλεσμα να χαθούν 396 θέσεις από αυτές που προκήρυχθηκαν, από τις οποίες οι 100 οριστικά και αμετάλητα, ενώ ο τελικός αριθμός των απολυμένων, σύμφωνα με την ΟΛΤΕΕ, θα κυμανθεί από 202 έως 498 εκπαιδευτικούς.

Ως απάντηση στις διαμαρτυρίες τους οι διαθέσιμοι εκπαιδευτικοί εισέπραξαν άγριο ξύλο από τα MAT. Οι δυνάμεις καταστολής δωροδόκησαν με χημικά, σπρωξές και ξύλο τους καθηγητές στη Λάρισα, προστατεύοντας ως μαντρόσκυλα τον Βενιζέλο που έδινε διακανονικά πρεσβυτήρια στη Λαζαρέτα, είναι στο πλευρό τους.

■ Ισχύει πλέον ο συνταγματικός ορισμός του δάσους

Σημαντική νίκη στον αγώνα για την προστασία του δάσους

Στις 12 Μάιου του 2014, ο Αναπληρωτής υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Ν. Ταγαράς αναγκάστηκε να υπογράψει την εγκύλιο την οποία εισηγούνταν η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΔΠΔΦΠ), προτείνοντας την αποδοχή των αποφάσεων 32, 33 και 34/2013 του ΣΤΕ. Με την εγκύλιο αυτή απόφαση θα ισχύει πλέον ο συνταγματικός ορισμός του δάσους (όπως διατυπώνεται στο άρθρο 24 του συντάγματος), με την προσθήκη ότι δε θα απαιτείται πλέον η ύπαρξη είτε συγκεκριμένων ειδών άγριων φυτών με ξυλώδη κορμό είτε ένας συγκεκριμένος βαθμός συγκόμωσης και μια ελάχιστη έκταση προκειμένου αυτή να χαρακτηριστεί είτε ως δάσος είτε ως δασική έκταση. Ακόμη, με την εγκύλιο αυτή απόφαση καταργήθηκε η απόφαση 204262/4545/23/11/2010 του πρώην υφυπουργού Περιβάλλοντος Αθ. Μωραΐτη, με την οποία εισάγονταν ελάχιστη έκταση και ελάχιστος βαθμός συγκόμωσης.

Παραθέτουμε εμβόλιμα αυτή την απόφαση, γιατί για δύο χρόνο θα ισχύει θα προσφέρει σημαντική βοήθεια στην υπεράσπιση του δάσους και του περιβάλλοντος (οι εμφάσεις δικές μας):

Θέμα: Ανάληση της αριθ.204262/4545/23-11-2010 με θέμα: Οδηγίες για την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 3 νόμου 998/79, όπως ισχύει.

ΣΧΕΤ: Οι με αριθ. 32, 33 και 34/2013 αποφάσεις του ΣΤΕ

Κατόπιν εκδόσεως των ανωτέρω σχετικών αποφάσεων του ΣΤΕ, όπου ρητά ορίζεται ότι 1ον για τον ορισμό του δάσους "έναι αδιάφορο το είδος ή τα είδη των άγριων ξυλωδών φυτών, δηλαδή αν έναι δασοπονικά ή μη" και 2ον "η προσθήκη της λέξεως «αναγκαίων» εντάσσεται στους ορισμούς αυτούς και δεν τους ανατρέπει αποτελώντας μια αριθμητικώς προσδιορίζομενη έκταση", ανακαλούμε τη με αριθ. 204262/4545/23-11-2010 εγκύλιο με θέμα :

"Οδηγίες για την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 3 νόμου 998/79, όπως ισχύει", ως αντίθετη με το περιεχόμενο των ανωτέρω αποφάσεων.

Οι Γενικές Διευθύνσεις Δασών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων παρακαλούνται

να κοινοποιήσουν την παρούσα στις Δασικές υπηρεσίες ευθύνης τους, για την ποστή εφαρμογή της.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ.

Η απόφαση αυτή είναι πολύ σημαντική γιατί εκτός των άλλων αποσαφηνίζει και τη λέξη «αναγκαίων» που εμφιλοχώρησε κατά την αναθεώρηση του συντάγματος του 2001, έχοντας ως αποτέλεσμα να «φάμιε» το δασοκόπτονο 3208/2003 και να προκληθεί εστι μεγάλη ζημιά στο δασικό πλούτο της χώρας. Με λίγα λόγια, η απόφαση πάει πιο πέρα από την ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 24, που πολιτογραφήθηκε ως συνταγματικός ορισμός του δάσους και της δασικής έκτασης.

Για να υπάρχει πλήρης εικόνα τόσο για τον συνταγματικό όσο και για τον επιστημονικό ορισμό του δάσους, παραβέτουμε και την ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 24 του συντάγματος:

Συνταγματικός ορισμός του δάσους και της δασικής έκτασης: «Ως δάσος ή δασικό οικοσύστημα νοείται το οργανικό σύνολο άγριων φυτών με δυνατή κορμό πάνω στην αναγκαία επιφάνεια του εδάφους, τα οποία μαζί με την εκεί συνυπάρχουσα χλωρίδα και πανίδα αποτελούν μέσω της αμοιβαίας αλληλεξάρτησης και αλληλοεπιδρασής τους, ιδιαίτερη βιοκοινότητα (δασοβιοκοινότητα) και ιδιαίτερο φυσικό περιβάλλον (δασογενένες). Δασική έκταση υπάρχει όταν στο παραπάνω σύνολο η άγρια ξυλώδης βλάστηση, υψηλή ή θαμνώδης, είναι αραιά.»

Επιστημονικός ορισμός του δάσους και της δασικής έκτασης: Είναι ο συνταγματικός ορισμός με τις απαραίτητες αποσαφηνίσεις της υπουργικής απόφασης που παραθέτουμε παραπάνω.

Τι πρέπει να γίνει από εδώ και πέρα, μετά την αποδοχή των αποφάσεων 32, 33 και 34/2013 του ΣΤΕ:

Πράξεις χαρακτηρισμού. Πρώτον, όσες απ' αυτές δεν έχουν τελεσδικήσει μέχρι τις 12 Μάιου του 2014, θα πρέπει να ξαναγίνουν από την αρχή με βάση τον επιστημονικό ορισμό του δάσους. Δεύτερον, όσες απ' αυτές τις πράξεις χαρακτηρισμού που μέχρι τις 8 Γενάρη του 2013, που δημοσιεύθηκε η απόφαση 32/ΣΤΕ. Να επανεξεταστούν τόσο οι αποφάσεις των δασαρχών για τις πράξεις χαρακτηρισμού δύο και διλες οι αποφάσεις που τήρων οι Α' και Β' Επιπρόπετρες Επιλυστής Δασικών Αμφισβήτησεων.

Τι πρέπει να γίνει από εδώ

και πέρα, μετά την αποδοχή των αποφάσεων 32, 33 και 34/2013 του ΣΤΕ:

Αυτά τα δύο πρέπει να γίνουν άμεσα από τους Διευθυντές Δασών της περιφέρειας. Υπόλογοι για την εφαρμογή τους είναι οι Γενικοί Διευθυντές Δασών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων.

Α' και Β' Επιπρόπετρες Επιλυστής Δασικών Αμφισβήτησεων. Με βάση το άρθρο 95 παρ. 5 του συντάγματος, η εφαρμογή των αποφάσεων του ΣΤΕ είναι υποχρεωτική από τη λεγόμενη δημόσια διοίκηση. Αρα, τουλάχιστον οι δικαστικοί που συμψετείχαν σ' αυτές τις επιπρόπετρες ήταν υποχρεωμένοι από τις 8 Γενάρη του 2013, που δημοσιοποιήθηκε η απόφαση 32/2013 του ΣΤΕ, να την εφαρμόζουν. Ομως αυτοί δεν την εφέρμοζαν. Πλέον είναι αποδεικτικό πλούτο της χώρας.

Επικοινωνήσαμε με τη Διεύθυνση των Δασικών Χαρτών και θέσαμε το ζήτημα, ότι πρέπει άμεσα να εκδοθεί εγκύλιος, σύμφωνα με την οποία οι δασικοί χάρτες θα καταρτίζονται ως πλήττουν καρία το δασικό πλούτο της χώρας.

Επικοινωνήσαμε με τη Διεύθυνση των Δασικών Χαρτών και θέσαμε το ζήτημα, ότι πρέπει άμεσα να εκδοθεί εγκύλιος, σύμφωνα με την οποία οι δασικοί χάρτες θα καταρτίζονται ως πλήττουν καρία το δασικό πλούτο της χώρας.

Επικοινωνήσαμε με τη Διεύθυνση των Δασικών Χαρτών και θέσαμε το ζήτημα, ότι πρέπει άμεσα να εκδοθεί εγκύλιος, σύμφωνα με την οποία οι δασικοί χάρτες θα καταρτίζονται ως πλήττουν καρία το δασικό πλούτο της χώρας.

Επικοινωνήσαμε με τη Διεύθυνση των Δασικών Χαρτών και θέσαμε το ζήτημα, ότι πρέπει άμεσα να εκδοθεί εγκύλιος, σύμφωνα με την οποία οι δασικοί χάρτες θα καταρτίζονται ως πλήττουν καρία το δασικό πλούτο της χώρας.

Επικοινωνήσαμε με τη Διεύθυνση των Δασικών Χαρτών και θέσαμε το ζήτημα, ότι πρέπει άμεσα να εκδοθεί εγκύλιος, σύμφωνα με την οποία οι δασικοί χάρτες θα καταρτίζονται ως πλήττουν καρία το δασικό πλούτο της χώρας.

Επικοινωνήσαμε με τη Διεύθυνση των Δασικών Χαρτών και θέσαμε το ζήτημα, ότι πρέπει άμεσα να εκδοθεί εγκύλιος, σύμφωνα με την οποία οι δασικοί χάρτες θα καταρτίζονται ως πλήττουν καρία το δασικό πλούτο της χώρας.

Επικοινωνήσαμε με τη Διεύθυνση των Δασικών Χαρτών και θέσαμε το ζήτημα, ότι πρέπει άμεσα να εκδοθεί εγκύλιος, σύμφωνα με την οποία οι δασικοί χάρτες θα καταρτίζονται ως πλήττουν καρία το δασικό πλούτο της χώρας.

Επικοινωνήσαμε με τη Διεύθυνση των Δασικών Χαρτών και θέσαμε το ζήτημα, ότι πρέπει άμεσα να εκδοθεί εγκύλιος, σύμφωνα με την οποία οι δασικοί χάρτες θα καταρτίζονται ως πλήττουν καρία το δασικό πλούτο της χώρας.

Επικοινωνήσαμε με τη Διεύθυνση των Δασικών Χαρτών και θέσαμε το ζήτημα, ότι πρέπει άμεσα να εκδοθεί εγκύλιος, σύμφωνα με την οποία οι δασικοί χάρτες θα καταρτίζονται ως πλήττουν καρία το δασικό πλούτο της χώρας.

Επικοινωνήσαμε με τη Διεύθυνση των Δασικών Χαρτών και θέσαμε το ζήτημα, ότι πρέπει άμεσα να εκδοθεί εγκύλιος, σύμφωνα με την οποία οι δασικοί χάρτες θα καταρτίζονται ως πλήττουν καρία το δασικό πλούτο της χώρας.

Επικοινωνήσαμε με τη Διεύθυνση των Δασικών Χαρτών και θέσαμε το ζήτημα, ότι πρέπει άμεσα να εκδοθεί εγκύλιος, σύμφωνα με την οποία οι δασικοί χάρτες θα καταρτίζονται ως πλήττουν καρία το δασικό πλούτο της χώρας.

Επικοινωνήσαμε με τη Διεύθυνση των Δασικών Χαρτών και θέσαμε το ζήτημα, ότι πρέπει άμεσα να εκδοθεί εγκύλιος, σύμφωνα με την οποία οι δασικοί χάρτες θα καταρτίζονται ως πλήττουν καρία το δασικό πλούτο της χώρας.

Επικοινωνήσαμε με τη Διεύθυνση των Δασικών Χαρτών και θέσαμε το ζήτημα, ότι πρέπει άμεσα να εκδοθεί εγκύλιος, σύμφωνα με την οποία οι δασικοί χάρτες θα καταρτίζονται ως πλήττουν καρία το δασικό πλούτο της χώρας.

Επικοινωνήσαμε με

«Εξησα ένα εκατομμύριο όνειρα...»

Ιδιάίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η έκθεση του Διεθνούς Κέντρου για την Ασφάλεια στις Αθλητικές Δραστηριότητες (ICSS) και του Πανεπιστημίου Ραΐς 1 της Σορβόνης. Το ICSS (μη κυβερνητική οργάνωση με έδρα τη Ντόχα) και το γαλλικό πανεπιστήμιο συνεργάστηκαν κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών, για να διερευνήσουν το θέμα της έντιμης διεξαγωγής των αθλητικών διοργανώσεων ανά τον κόσμο. Πριν μερικές μέρες, δημοσιεύτηκε η σχετική έκθεση, στην οποία αναφέρεται ότι μέσα από τα αθλητικά στοιχήματα το οργανωμένο έγκλημα «ξεπλένει» περισσότερα από 140 δισ. δολάρια (περίπου 110 δισ. ευρώ), ενώ ο συνολικός τζίρος των αθλητικών στοιχημάτων, νόμιμος και παράνομος, πλησιάζει τα 500 δισ. δολάρια.

Με μια απλή αριθμητική πράξη βλέπουμε ότι το «ξεπλυμα» είναι περίπου το 30% του συνολικού τζίρου και αυτό δείχνει δυο πρόγματα. Την αύξηση των αθλητικών γεγονότων που χειρογωγούνται από τα κυκλώματα του παράνομου στοιχήματος και την ολοένα και μεγαλύτερη σύνδεση του επαγγελματικού αθλητισμού με τα μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα. Σύμφωνα με την έκθεση, η ταχεία ανάπτυξη της πολύκομιας αγοράς αθλητικών στοιχημάτων (ειδικά στοιχήματα, live στοιχήματα κατά τη διάρκεια των αγώνων κ.ά.) συμπίπτει με την αύξηση του κινδύνου διείσδυσης στα στοιχήματα αυτά εγκληματικών οργανώσεων και τεχνικών ξεπλύματος χρήματος. Το συμπέρασμα αυτό είναι απόλυτα λογικό, αφού το ποδόσφαιρο συγκεντρώνει το μεγαλύτερο ποσοστό του στοιχηματικού τζίρου, προσπαθούν να βρουν τρόπους για να εντοπίσουν τα στημένα παιχνίδια, προκειμένου να διασφαλίσουν τα κέρδη που με νόμιμο τρόπο τζογάρονται στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Μέχρι στιγμής, τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας δεν είναι τα αναμενόμενα και παρά τις κατά καιρούς εξαγγελίες για στημένους αγώνες το ποσοστό αυτών που «εξχνιάζονται» είναι ήδη φαντασία.

Δε νομίζω ότι χρειάζεται να επιχειρηματολόγησουμε περισσότερο για να πείσουμε ότι στην ακραία εκδοχή του επαγγελματικού αθλητισμού, που τέλος είναι εκδήλωση από την ομάδα της καρδιάς του. Η εκδήλωση αποχαιρετί-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

προβλέψει το αποτέλεσμα

του πρώτου ημιχρόνου ή συνδυαστικά αποτέλεσμα ημιχρόνου και τελικό αποτέλεσμα. Εποι, μπορεί ταυτόχρονα και το φαβορί να κερδίσει τον αγώνα, άρα να μην έχει βαθμολογικές απώλειες, και οι επιτήδειοι που στήνουν τον αγώνα, ποντάροντας σε διαφορετικό αποτέλεσμα στο πρώτο ημιχρόνο, στο οποίο θα κερδίζει το αισιοδότερο, και σε διαφορετικό στο τέλος του αγώνα, που θα έχει κερδίσει το φαβορί.

Δε θα επεκταθούμε περισσότερο στις στοιχηματικές επιλογές και στους πιθανούς τρόπους για να κερδίσουν τα οργανωμένα κυκλώματα που προσπαθούν να χειρογωγήσουν τις αθλητικές διοργανώσεις, θα πρέπει να προβλέψει το στήσιμο για να κονομήσει. Δεν ενοχλείται δηλαδή από το στήσιμο των αγώνων, αλλά στηγάριζει τον εαυτό της όταν δεν προβλέπει το στήσιμο ή πανηγυρίζει με καμάρι όταν καταφέρνει να μαντέψει σωστά. Αυτό είναι ένας αικόνη σημαντικός παράγοντας, που δυσκολεύει την προσπάθεια αντιμετώπισης των κυκλώματων που στήνουν αγώνες, αφού το κυνήγι του μεγάλου κέρδους οδηγεί την πλειοψηφία των απλών φιλάθλων τουλάχιστον στην ανοχή.

Το τελικό συμπέρασμα είναι ότι τα κυκλώματα χειρογωγήσουν των αθλητικών διοργανώσεων και ξεπλύματος μαύρου χρήματος μέσα από το αθλητικό στοιχήμα είναι αναπόσπαστο «συστατικό» του επαγγελματικού αθλητισμού και ο μοναδικός τρόπος εξάλειψης των στημένων αγώνων και του παράνομου στοιχήματος είναι η κατάργηση του επαγγελματικού αθλητισμού.

Mετά από 15 χρόνια καριέρας με τη φανέλα της Μπαρτσελόνα, ο Κάρλες Πουγιόλ αποχωρεί το καλοκαίρι από την ομάδα της καρδιάς του. Η εκδήλωση αποχαιρετί-

οι καπιταλιστές που «επενδύουν» σ' αυτόν και οι παρατρεχόμενοι που παραστούν γύρω από αυτούς δεν έχουν κανένα ενδιασμό να στήσουν και κάποιους αγώνες για να βγάλουν πολλά και σύγουρα κέρδη. Αυτό όμως που πρέπει να τονίσουμε είναι ότι η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων που «συμμετέχουν» στο αθλητικό στοιχήμα είχε αποδεχτεί ότι κάποιοι αγώνες στήνονται και χειρογωγούνται και ο λόγος που αντιδρά είναι γιατί δεν καταφέρνει να προβλέψει το στήσιμο για να κονομήσει. Δεν ενοχλείται δηλαδή από το στήσιμο των αγώνων, αλλά στηγάριζει τον εαυτό της όταν δεν προβλέπει το στήσιμο ή πανηγυρίζει με καμάρι όταν καταφέρνει να μαντέψει σωστά. Αυτό είναι ένας αικόνη σημαντικός παράγοντας, που δυσκολεύει την προσπάθεια αντιμετώπισης των κυκλώματων που στήνουν αγώνες, αφού το κυνήγι του μεγάλου κέρδους οδηγεί την πλειοψηφία των απλών φιλάθλων τουλάχιστον στην ανοχή.

Θα μπορούσαμε να βρούμε αρκετές στιγμές στην καριέρα του που αποδεικνύουν αυτό που είπαν οι συμπαίκτες του, αρκεί όμως αυτό που αποφάσισε στον τελικό του Champions League στο Γουεμπλέ, όταν αποφάσισε να σηκώσει ο Αμπιντάλ το τρόπαιο. Ο συμπαίκτης του είχε βγει νικητής από μια σημαντική μάχη για τη ζωή του κόντρα σε μια σοβαρή ασθένεια και κόντρα στη λογική κατάφερε να ξαναπάται ειπώδωσφαιρο. Η επιστροφή του στο γήπεδο και την ενεργό δράση συνοδεύτηκε με την κατάκτηση του Champions League και ο Πουγιόλ αποφάσισε να σηκώσει αυτός το τρόπαιο για να τονιστεί το παράδειγμα και το μήνυμα που έδωσε. Ο Κάρλες Πουγιόλ κατάφερε μέχρι την τελευταία στιγμή να δειξει πόσο ταπεινός αλλά και μεγάλος είναι, τονίζοντας με νόημα, ότι στη διάρκεια της καριέρας του «έζησε ένα εκατομμύριο όνειρα». Είναι σίγουρο ότι σε όλους μας, ακόμη και στους αντίπαλους της Μπαρτσελόνα, θα λείψει η παρουσία του από την ενδεκάδα της ομάδας και θα περάσει αρκετός καιρός για να συνηθίσουμε την απουσία του. Ενας από τους τελευταίους των μεγάλων αποχωρεί και το ποδόσφαιρο γίνεται ακόμη πιο φτωχό.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Ξεκάθαρο το μήνυμα συμπαράστασης των οπαδών της Ομονοίας προς την εργατική τάξη της Τουρκίας, που πλήρωσε βαρύ φόρο (301 νεκροί εργάτες) μετά την έκρηξη στο ανθρακωρυχείο της Σόμα.

■ ΣΚΟΤ ΜΑΓΚΙ, ΝΤΕΙΒΙΝΤ ΣΙΓΚΕΛ Το μυστικό της Μέιζι

Πρόκειται για την τελευταία ταινία του σκηνοθετικού διδύμου του «The deep end» (2001). Η ταινία αποτελεί μία σύγχρονη μεταφορά του ομώνυμου μυθιστορήματος του Χένρι Τζέιμς (1897), στη Νέα Υόρκη.

Η πρωτοτυπία της ταινίας έγκειται στην προσπάθεια των σκηνοθετών της να δείξουν την πραγματικότητα μέσα από τα μάτια της εξάχρονης Μέιζι, η οποία βιώνει μια οριακή κατάσταση στην οικογένειά της, με τους γονείς της να βρίσκονται σε διαδικασίες διαζυγίου και τους εραστές τους να μοιάζουν να ενδιαφέρονται περισσότερο από τους γονείς της για εκείνη. Για να το πετύχουν αυτό, οι σκηνοθέτες κινούν την κάμερα από το ύψος της μικρής πρωταγωνίστριας. Αυτό είναι ίσως και το πιο ενδιαφέρον στοιχείο της ταινίας.

Οι σκηνοθέτες επέλεξαν να κρατήσουν τη δραματικότητα σε χαμηλά επίπεδα, αποφεύγοντας έτσι τη λύση του εύκολου και φτηνού μελοδραματισμού. Ακόμη μία ιστορία ενός αφρόντιστου παιδιού-θύματος της ανωρίμοτητας και της ανευθυνότητας των γονιών του. Ακόμη μία ιστορία που θέτει στο μικροσκόπιο τα προβλήματα της δυσλειτουργικής οικογένειας και κυρίως αυτά που πηγάζουν από την προβληματική σχέση των δύο γονέων. Παρόλο που το σενάριο αποτελεί μεταφορά του κορμού της ιστορίας στο σήμερα, βλέπουμε πως τα ίδια θέματα ταλαιπωρούν το θεσμό της οικογένειας εδώ και πάνω από εκατό χρόνια... Βέβαια, για να είμαστε ειλικρινές, η αλήθεια είναι πως έχουμε δει και τανίες που εμβαθύνουν πολύ περισσότερο στον λόγο ζήτημα...

■ TAINIOPAMA 2014 (συνέχεια)

«Ο μαραθώνιος ταινιών» που οργανώνει κάθε χρόνο ο κινηματογράφος «ΑΣΤΥ» συνεχίζεται και τις επόμενες μέρες προβάλλονται εξαιρετικές ταινίες (που σήγουρα αποτελούν καλύτερη επιλογή από τις ελάχιστες καινούριες ταινίες που βγαίνουν στις κινηματογραφικές αίθουσες αυτήν την εβδομάδα).

Αφιέρωμα στο Φεντερίκο Φελίνι, τον Ζαν-Λικ Γκοντάρ «το φιλέλλην», τον Μπουνιούέλ «τον μέγα», τον Χίτσκοκ «τον μετρ» και τον Βισκόντι, επίσης «τον μέγα», είναι ο φόρος τιμής του φεστιβάλ στους μεγάλους δημιουργούς. Ταυτόχρονα, ημέρα αφιερωμένη στις «δυνατές κωμωδίες» και ταινίες από την Ρουμανία και την Πολωνία και την Ιταλία διαμορφώνουν ένα πρόγραμμα που προσφέρει μια επιλογή σε όλα τα γούστα.

Ελένη Π.

DIXI ΕΤ SALVAVI ANIMAM ΜΕΑΜ

Αποτελέσματα ΔΕΒΘ: Σιωνιστές, ασφαλίτες, ΜΑΤ, MOSAD: παρόντες. ΣΥΡΙΖΑ: απών. Περισσός: απών. ΟΚΔΕ (Σαλονίκης): απούσα. ΣΥΒΧΘ: απών. ΕΚΘ: απών. ΑΝΤΑΡΣΥΑ: απούσα. «Χώροι»: απών. «Αυτοδιοχείριστη»: απούσα. Δικτύωση Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση: ΠΑΡΟΥΣΑ!

Για την επαναστατική διέξοδο απαιτούνται και επαναστατικές προϋποθέσεις

Οπου «ο Σλαβό Ζίζεκ ανακολύπτει στην ομφλεγόμενη μορφή της Λένι Ρίφενσταλ μια αληθινή σκηνοθέτιδα»...

Δε θέλω κόσμο και φασαρία / 5ος ο χρόνος της ανεργίας (Το τραγούδι των ανέργων...)

«Τρομάζει η αποχή στις ευρωεκλογές: Μηδαμινό ενδιαφέρον από νέους ψηφοφόρους, ενώ το ποσοστό αποχής...» (Χαρακυή, 4 Μαρτίου 2014, πρώτη σελίδα...)

Ετούτες δω τις εκλογές/ ωσάν σημείο χι / τις πολυεχρωμάτισε καλά / η αποχή

ΔΕΝ ΨΗΦΙΖΕΙΣ, ΔΕΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΠΑΘΕΙΑ ΣΟΥ (αλλά να κινείσαι κιόλας, ε;)

◆ Ομιλία Κουτσούμπα, 20.5.14: στην ουσία και η ΕΔΑ καλά τα πήγε (ο πνιγμένος απ' την ΕΔΑ του πάντεται).

◆ «Ψηφίζουμε Κεμπάμπη Καλαμάκη» (επί τούχου γραφέν). Βέβαια δεν υπάρχει φράγκο ΟΥΤΕ για κεμπάπ καλαμάκι...

◆ Το Hanover και το Hangover.

◆ Κι αυτός ο Chopin να μην μιλάει ποτέ...

◆ Κουτσούμπας, 20.5.14: «...με το πιστόλι στον κρόταφο των λαών» – μανούλες στο να σπέρνουν την ηττοπάθεια στην εργατική τάξη. (Και γιατί όχι, Mr Koutsoubas, οι λαοί με το πιστόλι –στην κυριολεξία– στον κρόταφο των καπιταλιστών;).

◆ Αλαβάνος, 20.5.14: Το πλαν Β παραπέμπει στο «θαύμα Ομπάμα»...

◆ «Είναι επίσης γνωστή και αναμένομενη η διαφορετική επιλογή που υπάρχει στο ζήτημα αυτό και μέσα στη Λαϊκή Αντίσταση - ΑΑΣ» (Προλετάρσκαγια Ζνάμια, 10.5.2014, σελ. 3). (σ.α. τις εκλογές).

◆ «Η Αριστερά εγκλωβισμένη στις ρεφορμιστικές της αυταπάτες, έχοντας εγκαταλείψει ως διέξοδο τους λαϊκούς αγώνες, σέρνεται στο γήπεδο των εκλογών έχοντας συμβάλει στον αφοπλισμό και την απογοήτευση του κόσμου στον οποίο απευθύνεται, ευελπιστώντας ότι θα κάνει αυτό που δεν του επέτρεψαν ο ίδιος να κάνει με τους αγώνες του. Να αντισταθεί» (Προλετάρσκαγια Ζνάμια, 10.5.14, σελ. 2). Καλά, δεν ισχύει αυτό για τις «φρίλες δυνάμεις» εντός της ΛΑΑΣ; Ή απορία ψάλτου βγει;

◆ «Η σημερινή εικόνα του Μαγιακόφρου (στα 1920) δεν είναι σταθερή, μπορεί να την χαρακτηρίσει κανείς έως και παραπλανητική. Ο Β.Β. Μαγιακόφρου εμφανίζεται ως ένας πραγματιστής πολίτης ο οποίος λογικά αλλά ένθερμα δείχνει στη Σοβιετική ηγεοία ότι αυτοί που έφεραν τα πάνω κάτω στον κόσμο δεν χρειάζεται να ανησυχούν για ένα πλακάτ ή κάπιον «φρουτουρισμό» τον οποίο συνιστούν τα κουμπιά που λείπουν από ένα κουστούμι. Πού είναι ο πρώην σκαντα-

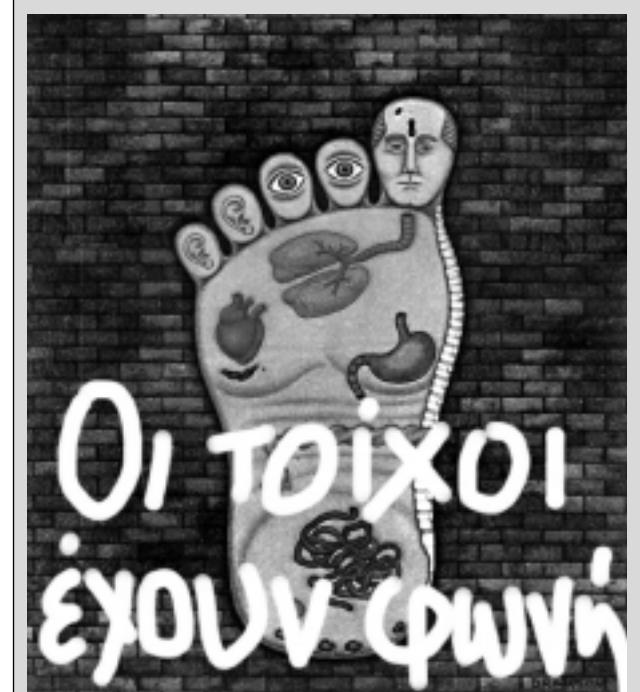
ράκης» (HOT DOC, αριθμός 52). Τς, τις, τις, ΤΩΡΑ το ανακάλυψες, ωρέ Κώστα Βαξεβάνη; Που είσαι με τα μπούνια στο Σύριζα;

◆ «Προτού διαμορφωθεί η ΕΣΣΔ υπήρχαν τέσσαρες αυτοτελείς σοβιετικές δημοκρατίες – Η Ρωσική Σοβιετική Ομοσπονδιακή Σοσιαλιστική Δημοκρατία, η Ουκρανική Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία, η Λευκορωσική Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία και η Καυκασιανή Σοβιετική Ομοσπονδιακή Δημοκρατία (σ' αυτήν υπάρχονταν η Γεωργία, η Αρμενία και το Αζερμπαϊτζάν). Οι λαοί αυτών των δημοκρατιών πολέμησαν μαζί τους ξένους και τους εσωτερικούς εχθρούς χωρίς νάναι ενωμένοι σε μια και μόνη κρατική ένωση. Στο μεταξύ όμως τα προβλήματα του κράτους, η οικονομική και εκπολιτιστική ανοικοδόμηση, καθώς και η άμυνα της χώρας απαιτούσαν περισσότερη σύσφιξη των δεσμών μεταξύ των σοβιετικών δημοκρατιών. Η περιοσύντερο αναπτυγμένη ρωσική δημοκρατία βρήκησε τις άλλες. Το σοβιετικό κράτος εδημιουργείτο με την εθελοντική εργασία των ισότιμων εθνικοτήτων της ΕΣΣΔ. Η συνένωση των σοβιετικών δημοκρατιών σ' ένα και μόνο κράτος συζητήθηκε στις εργατικές συνεδριάσεις, στα συνέδρια των Σοβιέτ της Ουκρανίας, Λευκορωσίας, Αζερμπαϊτζάν, Αρμενίας και Γεωργίας... Στις 30 Δεκεμβρίου 1922 έγινε το 1ο Πανρωσικό Συνέδριο των Σοβιέτ, όπου πάρθηκε η απόφαση για τη συνένωση των σοβιετικών δημοκρατιών στην Ενωση των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών». («Ιστορία του Ρώσικου και του Σοβιετικού Κράτους – κοινωνική εξέλιξη, ιστορία, οικονομία, πολιτισμός, επιστήμες, γράμματα και τέχνες», εκδόσεις «Κ. Λεβαντή-Κεχαριόγλου», 1936, μετάφραση Λ. Παπαδόπουλου).

◆ Για διάβασμα: Rosdolsky: "The Making of Marx's Capital".

◆ Σου στέλνω γράμμα και γραφή / κι απόκριση δεν παίρνω / περνάνε χρόνια ολάκερα / κι εγώ αργοπεθαίνω. (10-5-14, Θ.)

Βασιλης

◆ Τρεις κάλπες, μια επιλογή: να νικήσουμε – ΣΥΡΙΖΑ (αφίσα)

Ποιος θυμάται την περιβόητη αφίσα, με την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ ξεκίνησε επίσημα την προεκλογική περίοδο, δίνοντας δημοψηφισματικό χαρακτήρα όχι μόνο στις ευρωεκλογές, αλλά και στις τοπικές εκλογές (δημοτικές και περιφερειακές); Κι όμως, δεν χάνεται στα βάθη της μνήμης η εναρκτήρια εκδήλωση της εκλογικής καμπάνιας της αξιωματικής αντιπολίτευσης στο θεάτρο ΑΚΡΟΠΟΛ, που έγινε με αυτό ως κεντρικό σύνθημα. Στις 17 Φλεβάρη ήταν. Αργότερα, βέβαια, άρχισε η διολίσθηση. Οταν είδαν ότι στις τοπικές εκλογές τα «άλογα» δεν τραβάνε. Για την ακρίβεια, το κόμμα (ο ΣΥΡΙΖΑ) δεν τραβάει. Και το βράδυ της περασμένης Κυριακής ο ίδιος ο Τσίπρας μας είπε ότι δημοψηφισματικό χαρακτήρα έχουν μόνο οι ευρωεκλογές.

◆ Ενας λαός που εκλέγει, διεφθαρμένους, κλέφτες, προδότες – Δεν είναι θύμα – Είναι συνεργός τους! – Μην εμπιστεύεσαι τα προεκλογικά πυροτεχνήματα – Σπάσε τα δεσμά της άγνοιας και της κατευθύνσμενης πληροφόρησης – Ελευθέρωσε το μυαλό και τη σκέψη σου! – Καθηγητές σε διαθεσιμότητα Θεοσαλονίκης (φλάγιερ – δύο όψεις)

Το φλάγιερ πετάχτηκε στην πορεία διαμαρτυρίας που έκαναν οι καθηγητές που τεθήκαν σε διαθεσιμότητα, απ' ακροφυμή την προεκλογική ομιλία του Σαμαρά στη Θεσσαλονίκη. Μπορούμε να καταλάβουμε την οργή και την απελπισία των καθηγητών που βλέπουν όχι το φάσμα της ανεργίας, αλλά την ίδια την ανεργία μπροστά τους. Πώς, όμως, να συμφωνήσουμε με την απευθείας αναγωγή στο πολιτικό επίπεδο και μάλιστα με τέτοιο τρόπο; Είναι δυνατόν να καθιστάς τους ψηφοφόρους συνυπεύθυνους για την επίθεση που δέχεσαι; Μ' αυτή τη λογική, επειδή οι ψηφοφόροι έχουν εκλέξει όλες τις μέχρι τώρα κυβερνήσεις, είναι συνυπεύθυνοι για ότι, είχε συμβεί στη χώρα. Μετοξύ αυτών των ψηφοφόρων, δε, είναι και αυτοί που διομαρτύρονται με τέτοιο τρόπο. Πόσοι «κοψοχέρηδες» δεν γεννιούνται μετά από κάθε εκλογική μάχη; Τέτοιες αντιλήψεις, απολίτικες κατά βάθος, κι ας εμφανίζονται ως άκρως πολιτικές, είδαμε να κυριαρχούν στο περιβόητο «κίνημα των αγανακτισμένων», που βάφτισε τον εαυτό του πρωτοπορία, οικτίροντας όλους τους υπόλοιπους για πολιτική αδιαφορία και έλειμμα αγωνιστικότητας. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, δη, είναι και αυτοί που διομαρτύρονται με τέτοιο τρόπο. Πόσοι «κοψοχέρηδες» δεν γεννιούνται μετά από κάθε εκλογική μάχη; Τέτοιες αντιλήψεις, απολίτικες κατά βάθος, κι ας εμφανίζονται ως άκρως πολιτικές, είδαμε να κυριαρχούν στο περιβόητο «κίνημα των αγανακτισμένων», που βάφτισε τον εαυτό του πρωτοπορία, οικτίροντας όλους τους υπόλοιπους για πολιτική αδιαφορία και έλειμμα αγωνιστικότητας. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, δη, είναι και αυτοί που διομαρτύρονται με τέτοιο τρόπο. Πόσοι «κοψοχέρηδες» δεν γεννιούνται μετά από κάθε εκλογική μάχη; Τέτοιες αντιλήψεις, απολίτικες κατά βάθος, κι ας εμφανίζονται ως άκρως πολιτικές, είδαμε να κυριαρχούν στο περιβόητο «κίνημα των αγανακτισμένων», που βάφτισε τον εαυτό του πρωτοπορία, οικτίροντας όλους τους υπόλοιπους για πολιτική αδιαφορία και έλειμμα αγωνιστικότητας. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, δη, είναι και αυτοί που διομαρτύρονται με τέτοιο τρόπο. Πόσοι «κοψοχέρηδες» δεν γεννιούνται μετά από κάθε εκλογική μάχη; Τέτοιες αντιλήψεις, απολίτικες κατά βάθος, κι ας εμφανίζονται ως άκρως πολιτικές, είδαμε να κυριαρχούν στο περιβόητο «κίνημα των αγανακτισμένων», που βάφτισε τον εαυτό του πρωτοπορία, οικτίροντας όλους τους υπόλοιπους για πολιτική αδιαφορία και

Οι «ευρωσκεπτικοί» ως μπαμπούλας

Τι κοινό έχουν ο Νάιτζελ Φάρατζ, η Μαρίν Λεπέν και ο Μπέπε Γκρίλο; Αν φάξει κανείς και τον πολιτικό τους λόγο και τις ιστορικές καταβολές τους, δε θα βρει τίποτα κοινό, όμως η προπαγάνδα των κυρίαρχων πολιτικών δυνάμεων στην ΕΕ (Χριστιανοδημοκρατών και Σοσιαλδημοκρατών) τους κατατάσσει σ' έναν κοινό παρονομαστή, τον οποίο έχει ονομάσει «ευρωσκεπτικισμό», δημιουργώντας ένα μπαμπούλα για τους λαούς της Ευρώπης.

Το Εθνικό Μέτωπο της Μαρίν Λεπέν, σύμφωνα με όλες τις τελευταίες δημοσκοπήσεις, θα κόψει πρώτο το νήμα των ευρωεκλογών στη Γαλλία, με δεύτερο το δεξιό UMP και τρίτους και καταδιρμένους τους κυβερνώντες σοσιαλδημοκράτες. Πρώτο αναμένεται να είναι και το κόμμα του Φάρατζ στη Βρετανία, με δεύτερους τους Εργατικούς και τρίτους τους κυβερνώντες Συντη-

ρητικούς. Στη δε Ιταλία, το «Κίνημα 5 αστέρων» του Γκρίλο απειλεί να υπερσκελίσει το Δημοκρατικό Κόμμα του «Ζεν πρεμιέ» Ρέντσι, ενώ η Φόρτσα Ιταλία του ανυπόληπτου Μπερλουσκόνι περιορίζεται (δημοσκοπικά) στην τρίτη θέση.

Με τίποτα, όμως, δεν μπορεί κανείς να ταυτίσει αυτά τα τρία κόμματα, το ποθετώντας τα σε κοινό παρονομαστή, μολονότι στην προπαγάνδα τους περισσεύουν οι εθνικιστικές αναφορές και οι επιθέσεις τους ενάντια στο «ερετείο των Βρυξελλών» και τη «γερμανική Ευρώπη». Άλλο ένα εθνικοφασιστικό κόμμα, όπως αυτό της Λεπέν, άλλο ένα συντηρητικό αστικό κόμμα, που προηγήθη από διάσπαση των Τόριδων μετά τη Συνθήκη του Μάστριχτ, άπως αυτό του Φάρατζ, και άλλο ένα συνονθύλευμα «αγανακτισμένων», υπό την ηγεσία ενός τηλεαστέρα, όπως αυτό του

Γκρίλο.

Χριστιανοδημοκράτες και Σοσιαλδημοκράτες, όμως, βιολέύονται να συνενώνουν αυτά τα τρία κόμματα (και αρκετά άλλα σε όλη την ΕΕ) στον κοινό παρονομαστή του «ευρωσκεπτικισμού», δημιουργώντας έναν μπαμπούλα που θα τους επιτρέψει να πετεύχουν συστείρωση των οπαδών τους, αλλά και πολιτικό αποπροσανατολισμό, αφού κρύβουν και την πραγματική φύση του φασισμού (που δεν είναι βέβαια ο «αντιευρωπαϊσμός») και τη χρήση του ως αντιλαϊκού εργαλείου από την αστική πολιτική.

Ο φασισμός στην Ευρώπη είναι υπαρκτός, αλλά περιορίζεται σε ρόλο εφεδρείας των κυρίαρχων αστικών πολιτικών δυνάμεων (Χριστιανοδημοκρατίας και Σοσιαλδημοκρατίας), που είναι αυτές που απλώνουν την εργασιακή και κοινωνική βαρβαρότητα.

«—Γιατί αποκλείετε την εθνική συναίνεση;

Επιδιώκουμε την εθνική συναίνεση, αλλά μόνο έπειτα από εθνικές εκλογές. (...)

— Δεν είναι ανεδαφικό να αποκλείετε κυβερνητική συνεργασία με κάποιο από τα σημερινά κυβερνητικά κόμματα;

Με τις ηγεσίες και το πολιτικό προσωπικό που επεβολλαν το Μνημόνιο δεν μπορούμε να συνεργαστούμε. Ούτως ή αλλα

Αυτή τη φορά δεν ήταν ο Γλέζος, που μπορεί να πει κανείς ότι έχει το δικό του μπαΐρακι και δεν εκφράζει την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ σε ό,τι δηλώνει, αλλά ο ίδιος ο Τσίπρας (συνέντευξη στο «Βήμα», μια μέρα πριν τον πρώτο γύρο των τοπικών εκλογών). Και δεν αφήνει ανοιχτό κάποιο παράθυρο για έναν μελλοντικό «μεγάλο (κυβερνητικό) συνασπισμό» των αστικών δυνάμεων, αλλά

ότι «δε θα γίνουμε πλυντήριο για τους Πασόκους» και τους πρώτους να τους κατηγορούν ότι κρατάνε κάποιο «αριστερόμετρο» και μ' αυτό εμποδίζουν τη διεύρυνση του κόμματος. Μέχρι τώρα, η επίσημη γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ συμπυκνωνόταν στα καλέσματα προς τους βουλευτές (του ΠΑΣΟΚ) κυρίως να καταψηφίσουν μνημονιακούς νόμους και να πάψουν να στηρίζουν με

και για την «ευρωπαϊκή» πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία συμπυκνώνεται πλέον σε προπτική συμμαχίας με τη σοσιαλδημοκρατία. Ιδού ο σχετικός διάλογος από την ίδια συνέντευξη του Τσίπρα:

«Αποδέχτηκα να είμαι ο υπουργός του Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς για την προεδρία της Κομισιόν στο πλαίσιο ενός σχεδίου δημιουργίας συμμοχιών για την Ελλά-

Αλλα τα μάτια του λαγού...

Συζητώντας με συριζιαίους που το παίζουν αριστεροί, ανατρεπτικοί, ου μην και σοσιαλιστές, ακούς συχνά το επιχείρημα, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ εφαρμόζει μια ρεαλιστική πολιτική κινητοποίησης του λαού προς μια ανατρεπτική κατεύθυνση. «Θα συνεργαστούμε και με το διάβολο για να πάρουμε την κυβερνητική εξουσία, όχι για να διαχειριστούμε τον καπιταλισμό, αλλά για να ανοίξουμε το δρόμο για το σοσιαλισμό» είναι το βασικό μότο τους. Οι πιο θρασείς δεν διστάζουν να επικαλεστούν ακόμη και τον... Λένιν, τις παραμονές της Οκτωβριανής Επανάστασης! Κάποιοι άλλοι, πριν από καμιά διετία, άνοιξαν μέτωπο με τον Περισσό, θυμίζοντας την πολιτική του ΕΑΜ και του ΚΚΕ, την περίοδο 1945-46. Σταμάτησαν στο 1946, βέβαια, γιατί το '46-'49 δεν τους βόλευε με τίποτα. Μήπως, όμως, η πολιτική του ΚΚΕ την περίοδο 1945-46 έχει οποιαδήποτε αναλογία με την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ;

Αρκεί να σημειώσουμε ένα γεγονός. Το ΚΚΕ, έχοντας την εμπιστοσύνη της πλειοψηφίας του λαού, που ήταν οργανωμένη στις ΕΑΜΙΚΕΣ οργανώσεις, εφάρμόζε εκείνη την περίοδο μια πολιτική ΜΕΤΑΒΑΣΗΣ σε μια νέα επανάσταση, η οποία έγινε πράξη το 1946-49. Εφαρμόζει ο ΣΥΡΙΖΑ μια ανάλογη πολιτική;

Την τελευταία διετία έχουν κυκλοφορήσει δυο τόμοι με «Απαντά τα δημοσιευμένα» του Νίκου Ζαχαριάδη της περιόδου 1945-47 (επιμέλεια Γ. Πετρόπουλος, «Καστανιώτης»), που δίνουν την ευκαιρία στον σοβαρό αναγνώστη να παρακολουθήσει την καθημερινή εξέλιξη μιας πραγματικά επαναστατικής πολιτικής, καθώς περιλαμβάνουν κείμενα καθημερινής πολιτικής παρέμβασης (π.χ. τα κύρια άρθρα στο «Ριζοσπάστη», που έγραψε ο Ζαχαριάδης), τα οποία δεν μας πήταν γνωστά μέχρι τώρα.

Μπορεί κάποιος ενδεχομένως να διαφωνήσει (αρκεί η διαφωνία του να στηρίζεται στα δεδομένα εκείνης της περιόδου και όχι σε κρίσεις διαμορφωμένες με σημερινά κριτήρια) για τη μια ή την άλλη θέση, για τη μια ή την άλλη παρέμβαση, όμως δεν υπάρχει περίπτωση να οδηγηθεί στο συμπέρασμα (αν είναι καλοπραίρετος και διαβάζει με «ανοιχτά μάτια») ότι το ΚΚΕ εφάρμόζε μια γραμμή διαχείρισης της αστικής Ελλάδας. Αντίθετα, θα διαπιστώσει ότι το ΚΚΕ, η μεγαλύτερη -αναμφισβήτητη- πολιτική δύναμη της χώρας, προσπαθεί να συσπειρώσει τις ΕΑΜΙΚΕΣ δυνάμεις, να εκμεταλλευθεί τις αντιθέσεις στο αστικό στρατόπεδο, να χρησιμοποιήσει κάθε νόμιμη δυνατότητα, να διεσκεπτάσει κάθε πτυχή της πολιτικής των αστικών δυνάμεων, να στηγματίσει τους άγγλους ιμπεριαλιστές ως εμπνευστές του μοναρχοφασιστικού δολοφονικού οργίου, να διαλύσει όλες τις αυταπάτες που φώλιαζαν στην -κουρασμένη από τις καταστροφές της Κατοχής- λαϊκή συνείδηση.

Ολ' αυτά με σκοπό να συγκεντρώσει τις επαναστατικές δυνάμεις και να δείξει στο λαό το αναπόφευκτο του εμφύλιου πολέμου, αφού κάθε δυνατότητα ομαλής δημοκρατικής εξέλιξης αποκλείστηκε από τους άγγλους ιμπεριαλιστές και τα εγχώρια όργανά τους, διότι ήξεραν πολύ καλά ότι σε μια τέτοια περίπτωση το ΚΚΕ και οι ΕΑΜΙΚΕΣ δυνάμεις θα σάρωναν. Και βέβαια, το επαναστατικό ΚΚΕ δεν σκόρπιζε λεγκαλιστικές αυταπάτες στο λαό, δεν τον καλούσε ν' αράξει και νε περιμένει με την ψήφο του να διώξει τους Αγγλους και τα όργανά τους, αλλά τον καλούσε σε καθημερινή μαχητική παρουσία, οργάνων τον παράνομο μηχανισμό του, οργάνων τη μαζική λαϊκή αυτοάμυνα και έχτιζε τους πυρήνες του νέου αντάρτικου.

Τηρουμένων των (πολλών και σημαντικών) αναλογιών, έχει καμιά σχέση εκείνη η πολιτική με την του ΣΥΡΙΖΑ; Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
Συνδρομές
Ετήσια 85 ευρώ
Εξάμηνη 45 ευρώ

Λογαριασμός ΕΤΕ: 10087804638

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65, ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατζέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ιερά Οδός 81 - Αθηνα

